Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

16. února 2023 *

„Kasační opravný prostředek – Jazykový režim – Oznámení o otevřeném výběrovém řízení na místa administrátorů v oboru auditu – Jazykové znalosti – Omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu – Jazyk komunikace s Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) – Nařízení č. 1 – Služební řád úředníků – Článek 1d odst. 1 – Rozdílné zacházení na základě jazyka – Odůvodnění – Zájem služby – Požadavek přijetí administrátorů ‚schopných ihned podávat pracovní výkon' – Soudní přezkum – Požadovaná úroveň dokazování"

Ve věci C-623/20 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 20. listopadu 2020,

Evropská komise, zástupci: G. Gattinara, T. Lilamand a D. Milanowska, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Italská republika, zástupci: G. Palmieri, jako zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

Španělské království, zástupci: L. Aguilera Ruiz a A. Gavela Llopis, jako zmocněnci,

vedlejší účastník v řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: A. Arabadžev, předseda senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora, L. Bay Larsen, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudců prvního senátu, A. Kumin a I. Ziemele (zpravodajka), soudci,

generální advokát: A. M. Collins,

za soudní kancelář: C. Di Bella, rada,

* Jednací jazyk: italština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. března 2022,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. května 2022,

vydává tento

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2020, Itálie v. Komise (T-437/16, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:410), kterým Tribunál zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/322/16 za účelem sestavení rezervních seznamů na pozici administrátorů v oboru auditu (AD 5/AD 7) (Úř. věst. 2016, C 171 A, s. 1) (dále jen „sporné oznámení o výběrovém řízení“).

Právní rámec

Nařízení č. 1/58

2 Článek 1 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. 2013, L 158, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1/58“), stanoví:

„Úředními a pracovními jazyky orgánů [Evropské] [u]nie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

3 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„Texty zasílané orgánům členským státem nebo osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků dle volby odesílatele. Odpověď se podává v témže jazyce.“

4 Článek 6 uvedeného nařízení stanoví:

„Orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy.“

Služební řád

5 Služební řád úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) je upraven nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. 1968, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 5), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15).

6 Hlava I služebního řádu, nadepsaná „Obecná ustanovení“, zahrnuje články 1 až 10c tohoto řádu.

7 Článek 1d služebního řádu stanoví:

„1. Při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace na základě […] jazyka […]

[…]

6. Při zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení těchto zásad odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky. […]“

8 Podle článku 2 služebního řádu:

„1. Každý orgán stanoví, kdo v jeho rámci vykonává pravomoci přiznané orgánu oprávněnému ke jmenování tímto služebním řádem.

2. Avšak orgán nebo několik orgánů může svěřit kterémukoli z nich nebo interinstitucionálnímu subjektu výkon některých nebo všech pravomocí svěřených orgánu oprávněnému ke jmenování s výjimkou rozhodnutí v oblasti jmenování úředníků, povýšení nebo převedení úředníků.“

9 Hlava III služebního řádu je nadepsána „Služební zařazení úředníků“.

10 Kapitola 1 této hlavy, nadepsaná „Přijímání“, obsahuje články 27 až 34 služebního řádu, přičemž čl. 27 první pododstavec stanoví:

„Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie. Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.“

11 Článek 28 služebního řádu stanoví:

„Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že

[…]

d) uspěl ve výběrovém řízení, s výhradou čl. 29 odst. 2 [týkajícího se zvolení jiného postupu, než je výběrové řízení, pro přijímání vyšších úředníků a ve výjimečných případech pro přijímání na pracovní místa, která vyžadují zvláštní kvalifikaci], založeném na kvalifikačních předpokladech nebo na zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách stanovených v příloze III;

[…]

f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Unie a uspokojivou znalost dalšího jazyka Unie v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností.“

12 Příloha III služebního řádu je nadepsána „Výběrová řízení“. Článek 1 této přílohy stanoví:

„1. Výběrové řízení vyhlašuje orgán oprávněný ke jmenování po projednání se smíšeným výborem.

Vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat:

a) povahu výběrového řízení (vnitřní výběrové řízení v rámci orgánu, vnitřní výběrové řízení v rámci orgánů, otevřené výběrové řízení);

b) druh výběrového řízení (zda probíhá na základě kvalifikačních předpokladů nebo zkoušek nebo kvalifikačních předpokladů i zkoušek);

c) druh služebních povinností a úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem a nabízenou funkční skupinu a platovou třídu;

d) vysokoškolské diplomy a ostatní doklady o vzdělání nebo stupeň zkušeností […] vyžadované pro obsazované pracovní místo;

e) pokud se jedná o výběrové řízení na základě zkoušek, povahu těchto zkoušek a jejich hodnocení;

f) případně jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa;

g) případně věkové omezení a jakékoli rozšíření věkového omezení v případě zaměstnanců Unie, kteří jsou ve funkcích alespoň jeden rok;

h) den uzávěrky pro podání žádosti;

[…]“

13 Podle článku 7 této přílohy:

„1. Po projednání s Výborem pro služební řád svěří orgány Evropskému úřadu po výběr personálu [(dále jen ‚EPSO‘)] odpovědnost za přijetí nezbytných opatření, aby bylo zajištěno použití jednotných měřítek při výběrových řízeních na místa úředníků Unie […]“

Rozhodnutí 2002/620/ES

14 EPSO byl zřízen rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Veřejného ochránce práv 2002/620/ES ze dne 25. července 2002 (Úř. věst. 2002, L 197, s. 53; Zvl. vyd. 01/04, s. 46).

15 Podle článku 2 odst. 1 první věty tohoto rozhodnutí EPSO vykonává mimo jiné pravomoci výběru personálu, které byly podle přílohy III služebního řádu svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování, u orgánů, které podepsaly uvedené rozhodnutí.

16 Článek 4 poslední věta rozhodnutí 2002/620 stanoví, že veškerá odvolání v oblastech, na něž se toto rozhodnutí vztahuje, směřují vůči Komisi.

Ostatní použitelné právní předpisy

Obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení

17 Dne 27. února 2015 zveřejnil EPSO v *Úředním věstníku Evropské unie* dokument nazvaný „Obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení“ (Úř. věst. 2015, C 70 A, s. 1), jehož první strana upřesňuje, že tato „obecná pravidla jsou nedílnou součástí oznámení o výběrovém řízení a spolu s oznámením představují pro výběrové řízení závazný rámec“.

18 Bod 1.3 těchto obecných pravidel, nadepsaný „Podmínky účasti ve výběrovém řízení“, v souvislosti s jazykovými znalostmi uvádí:

„[…]

Je dlouhodobou praxí používat pro interní komunikaci v orgánech EU převážně angličtinu, francouzštinu a němčinu a tyto jazyky jsou rovněž nejčastěji potřebné při externí komunikaci a vyřizování úředních věcí.

Možnosti volby druhého jazyka ve výběrových řízeních byly vymezeny ve služebním zájmu, neboť je třeba, aby noví pracovníci byli v rámci každodenní pracovní činnosti ihned schopni podávat pracovní výkon a efektivně komunikovat. V opačném případě by mohlo být vážně narušeno efektivní fungování orgánů.

V zájmu rovného zacházení musí všichni uchazeči – včetně těch, jejichž první úřední jazyk patří mezi tři uvedené jazyky, – absolvovat určitý test nebo zkoušku ve svém druhém jazyce, který si ze tří uvedených zvolí. Tento způsob posouzení specifických kompetencí umožňuje orgánům Unie zhodnotit, zda jsou uchazeči schopni ihned podávat pracovní výkon v prostředí, které se velmi podobá reálné pracovní situaci. Není tím dotčena možnost pozdější jazykové přípravy k získání schopnosti pracovat ve třetím jazyce, jak vyžaduje čl. 45 odst. 2 služebního řádu […]“

Sporné oznámení o výběrovém řízení

19 Tribunál popsal obsah sporného oznámení o výběrovém řízení v bodech 1 až 13 napadeného rozsudku následovně:

„1 Dne 12. května 2016 zveřejnil [EPSO] v *Úředním věstníku Evropské unie* [sporné oznámení o výběrovém řízení]. […]

2 V úvodu [sporného oznámení o výběrovém řízení] je […] uvedeno, že toto oznámení spolu s obecnými pravidly […] tvoří právně závazný rámec upravující dotčené výběrové řízení. Je zde však rovněž uvedeno, že příloha II obecných pravidel pro dotčené výběrové řízení […] neplatí a je nahrazena zněním v příloze II [sporného oznámení o výběrovém řízení].

[…]

4 V části [sporného oznámení o výběrovém řízení] nazvané ‚Splňuji požadavky pro podání přihlášky?‘, která definuje podmínky, jež musí dotyčné osoby splňovat v okamžiku, kdy potvrdí svou přihlášku, je jako zvláštní podmínka pro účast požadována ‚minimálně úroveň C1 [evropského referenčního rámce pro jazyky] v jednom z 24 úředních jazyků [Unie]‘, přičemž

tento jazyk je označován jako ‚jazyk 1' výběrového řízení, a ‚minimálně úroveň B2 [evropského referenčního rámce pro jazyky] v angličtině, francouzštině nebo němčině'. Tento druhý jazyk, označovaný jako ‚jazyk 2' výběrového řízení, musí být odlišný od jazyka, který si kandidát zvolil jako jazyk 1.

5 V uvedené části [sporného oznámení o výběrovém řízení] je rovněž uvedeno, že ‚[p]řihlášku musíte vyplnit v angličtině, francouzštině nebo němčině'.

6 V téže části [sporného oznámení o výběrovém řízení] se uvádí, že ‚[d]ruhým zvoleným jazykem musí být angličtina, francouzština nebo němčina' a že se ‚[j]edná […] o hlavní pracovní jazyky orgánů [Unie] a noví zaměstnanci musí být ve služebním zájmu schopni okamžitě efektivně pracovat a komunikovat alespoň v jednom z nich'. Uchazeči jsou v tomto ohledu informováni, že ‚[p]odrobnější informace o jazycích vyžadovaných v tomto výběrovém řízení' naleznou v příloze II [sporného oznámení o výběrovém řízení], nadepsané ‚Odůvodnění jazykového režimu tohoto výběrového řízení'.

[…]

8 Úvodní část přílohy II [sporného oznámení o výběrovém řízení] zní takto:

‚Jedná se o odborné výběrové řízení pro nábor administrátorů v oboru auditu. Požadavky obsažené v [části] ‚SPLŇUJI POŽADAVKY PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠKY?' tohoto oznámení o výběrovém řízení jsou v souladu se základními požadavky orgánů [Unie], pokud jde o specializované dovednosti, odbornou praxi a znalosti a o nutnost, aby byli noví zaměstnanci schopni efektivně pracovat, zejména společně s ostatními zaměstnanci.

Z tohoto důvodu se požaduje, aby si uchazeči zvolili svůj druhý jazyk výběrového řízení z omezeného počtu úředních jazyků [Unie]. Toto omezení je rovněž zdůvodněno rozpočtovými a provozními omezeními a povahou metod výběru úřadu EPSO popsanými v bodech 1, 2 a 3 níže. Jazykové požadavky pro toto výběrové řízení byly přijaty správní radou úřadu EPSO s ohledem na tyto faktory a další zvláštní požadavky týkající se uvedené náplně práce nebo zvláštních potřeb dotčených orgánů [Unie]

Hlavním cílem tohoto výběrového řízení je vytvořit rezervní seznam administrátorů pro nábor v rámci Evropské komise a v omezeném rozsahu i administrátorů pro nábor v rámci Evropského účetního dvora. Jakmile budou administrátoři přijati, je nezbytné, aby se okamžitě zapojili do pracovního procesu a byli schopni komunikovat se svými kolegy a vedoucími pracovníky. S ohledem na kritéria týkající se používání jazyků v rámci výběrových řízení [Unie] uvedená v bodě 2 níže jsou orgány EU přesvědčeny, že nejvhodnějšími možnostmi pro volbu druhého jazyka v tomto výběrovém řízení jsou angličtina, francouzština a němčina.

Vzhledem ke skutečnosti, že v anglickém, francouzském a německém jazyce se nejčastěji hovoří, překládá se z nich a používají se pro administrativní komunikaci zaměstnanců v orgánech [Unie], musí uchazeči v rámci svých dvou povinných jazyků nabízet alespoň jeden z nich.

Kromě toho se má za to, že dobrá znalost anglického, francouzského nebo německého jazyka je nezbytná pro analýzu situace kontrolovaných subjektů, prezentace, jednání a psaní zpráv s cílem zajistit účinnou spolupráci a výměnu informací s auditovanými útvary a příslušnými orgány.

Uchazeči musí svůj druhý jazyk výběrového řízení (angličtinu, francouzštinu nebo němčinu) použít při vyplňování elektronické přihlášky a EPSO musí tyto jazyky používat pro hromadnou komunikaci s uchazeči, kteří podali platnou přihlášku, a pro některé testy popsané v bodě 3.‘

9 Bod 1 přílohy II [sporného oznámení o výběrovém řízení], nadepsaný ‚Odůvodnění výběru jazyků pro každé výběrové řízení‘, uvádí následující:

‚Orgány [Unie] jsou přesvědčeny, že rozhodnutí týkající se konkrétních jazyků pro každé jednotlivé výběrové řízení, a zejména případného omezení volby jazyků, musí být provedeno na základě těchto hledisek:

i) Požadavek, aby noví pracovníci byli ihned schopni podávat pracovní výkon

Noví zaměstnanci musí být okamžitě schopni podávat pracovní výkon a plnit služební povinnosti, pro které byli přijati. Z toho plyne, že úřad EPSO musí zajistit, aby úspěšní uchazeči měli přiměřené znalosti takové kombinace jazyků, která jim umožní efektivně plnit služební povinnosti, zejména aby byli v rámci každodenní pracovní činnosti schopni efektivně komunikovat se svými kolegy a vedoucími pracovníky.

Proto může být legitimní organizovat některé testy v omezeném počtu společných dorozumívacích jazyků, aby bylo zajištěno, že všichni uchazeči jsou schopni alespoň v jednom z těchto jazyků pracovat, ať už je jejich první jazyk jakýkoli. Jiný postup by znamenal vysoké riziko, že velká část úspěšných uchazečů by nebyla v přiměřeném časovém horizontu schopna plnit úkoly, pro které byli přijati. Navíc by nebral v potaz zjevnou skutečnost, že uchazeči o práci ve veřejné službě EU jsou ochotni se zapojit do práce mezinárodní organizace, která musí využívat společné dorozumívací jazyky, aby mohla řádně pracovat a plnit úkoly, jež jí svěřují Smlouvy EU.

ii) Povaha výběrového řízení

V některých případech může být omezení možnosti volby jazyků pro uchazeče odůvodněno také povahou výběrového řízení.

V souladu s článkem 27 služebního řádu úřad EPSO posuzuje uchazeče v otevřených výběrových řízeních, která využívá k hodnocení kompetencí uchazečů a k tomu, aby mohl lépe předvídat, zda budou uchazeči schopni plnit služební povinnosti.

hodnoticí centrum je metodou výběru, která spočívá v hodnocení uchazečů standardizovaným způsobem na základě různých scénářů s účastí několika členů výběrové komise v roli pozorovatelů. K hodnocení se využívá rámce kompetencí, který je předem stanoven orgány oprávněnými ke jmenování, společné metody bodování a společného rozhodování.

Tento způsob posuzování specifických dovedností umožňuje orgánům [Unie] zhodnotit, zda jsou uchazeči schopni ihned podávat pracovní výkon v prostředí, které se velmi podobá reálné pracovní situaci. Z řady vědeckých výzkumů vyplývá, že hodnoticí centra, která simulují reálné pracovní situace, jsou nejlepším způsobem, jak předvídat skutečný výkon. Proto se hodnoticí centra používají na celém světě. Vzhledem k délce služby a stupni mobility v rámci orgánů [Unie] je takový druh hodnocení zásadní, zejména při výběru stálých úředníků.

Aby bylo zajištěno, že uchazeči budou hodnoceni za rovných podmínek a budou moci přímo komunikovat s hodnotiteli a ostatními uchazeči, kteří se plnění úkolu účastní, jsou uchazeči hodnoceni společně ve skupině se společným jazykem. Pokud hodnoticí centrum neprobíhá v rámci výběrového řízení s jediným hlavním jazykem, nezbytně to vyžaduje, aby se hodnoticí centrum konalo v omezeném počtu jazyků.

iii) Rozpočtová a provozní omezení

Správní rada úřadu EPSO je z několika důvodů přesvědčena, že by nebylo praktické pořádat fázi hodnoticího centra jednoho výběrového řízení ve všech úředních jazycích [Unie]

Za prvé by takový přístup měl velmi závažné důsledky, pokud jde o zdroje, a orgány [Unie] by proto nemohly v rámci stávajícího rozpočtového rámce naplnit své personální potřeby. Rovněž by se nejednalo o přiměřené zhodnocení peněz evropských daňových poplatníků.

Za druhé by provádění hodnoticího centra ve všech úředních jazycích vyžadovalo v rámci výběrových řízení pořádaných úřadem EPSO práci značného počtu tlumočníků, jakož i vhodné prostory včetně tlumočnických kabin.

Za třetí by byl nutný mnohem vyšší počet členů výběrových komisí schopných pokrýt různé jazyky používané uchazeči.‘

10 Bod 2 přílohy II [sporného oznámení o výběrovém řízení], který je nadepsán ‚Kritéria výběru jazyků pro každé výběrové řízení‘, stanoví:

‚Jestliže se požaduje, aby si uchazeči volili z omezeného počtu úředních jazyků [Unie], musí správní rada úřadu EPSO případ od případu určit jazyky, které se budou v jednotlivých otevřených výběrových řízeních používat, a to s ohledem na tyto skutečnosti:

i) případná zvláštní interní pravidla týkající se používání jazyků v rámci dotčeného orgánu (orgánů) či institucí;

ii) zvláštní požadavky související s povahou úkolů a zvláštními potřebami dotčeného orgánu (orgánů);

iii) nejčastěji používané jazyky v rámci dotčeného orgánu (orgánů), určené na základě:

– deklarovaných a prokázaných jazykových znalostí stálých úředníků [Unie] v činné službě, pokud jde o jazyky na úrovni B2 společného evropského referenčního rámce pro jazyky nebo vyšší,

– nejčastějších cílových jazyků, do kterých se překládají dokumenty určené pro interní použití v orgánech [Unie],

– nejčastějších výchozích jazyků, z nichž se překládají dokumenty vytvořené interně v orgánech [Unie] a určené pro externí použití;

iv) jazyky používané pro administrativní komunikaci v rámci dotčeného orgánu (orgánů).‘

11 V neposlední řadě bod 3 přílohy II [sporného oznámení o výběrovém řízení], nadepsaný ‚Jazyky pro komunikaci s úřadem EPSO‘, uvádí následující:

‚Tento oddíl popisuje obecná pravidla týkající se používání jazyků pro komunikaci mezi úřadem EPSO a potenciálními uchazeči. V rámci každého oznámení o výběrovém řízení mohou být stanoveny další, zvláštní požadavky.

Úřad EPSO řádně zohledňuje právo uchazečů jakožto občanů [Unie] komunikovat ve svém mateřském jazyce. Rovněž bere v potaz, že uchazeči, kteří potvrdili svou přihlášku, jsou potenciálními členy veřejné služby EU, na něž se vztahují práva a povinnosti uložené služebním řádem. V důsledku toho jsou orgány EU přesvědčeny, že úřad EPSO by měl komunikovat s uchazeči a poskytovat jim informace týkající se jejich přihlášky ve všech úředních jazycích [Unie], kdykoli je to možné. Za tímto účelem se budou stálé prvky internetových stránek úřadu EPSO, oznámení o výběrových řízeních a obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení zveřejňovat ve všech úředních jazycích.

Jazyky, které se mají používat při vyplňování elektronické přihlášky, se uvádějí v každém oznámení o výběrovém řízení. Pokyny k vyplnění přihlášky musí být poskytnuty ve všech úředních jazycích. Tato ustanovení se použijí během přechodného období nutného k zavedení postupu podávání prvotní elektronické přihlášky ve všech úředních jazycích.

Aby bylo možné rychle a účinně komunikovat, po potvrzení prvotní přihlášky uchazečem budou hromadná sdělení úřadu EPSO velkým skupinám uchazečů zveřejňována v omezeném počtu úředních jazyků [Unie]. Půjde buď o první, nebo o druhý jazyk uchazeče podle příslušného oznámení o výběrovém řízení.

Na úřad EPSO se uchazeči mohou obracet v kterémkoli úředním jazyce [Unie], ale aby mohl úřad EPSO efektivněji řešit jejich dotazy, doporučuje se uchazečům, aby si vybrali z omezeného počtu jazyků, na které jsou zaměstnanci úřadu EPSO schopni poskytnout bezprostřední reakci bez nutnosti uchýlit se k překladu.

Některé testy se mohou rovněž konat v omezeném počtu úředních jazyků [Unie], aby bylo zajištěno, že uchazeči mají jazykové schopnosti potřebné k účasti v hodnoticí fázi otevřeného výběrového řízení. Jazyky pro jednotlivé testy budou uvedeny v každém oznámení o výběrovém řízení.

Orgány [Unie] jsou přesvědčeny, že tím je zajištěna spravedlivá a přiměřená rovnováha mezi služebním zájmem a zásadou mnohojazyčnosti a nediskriminace na základě jazyka. Povinnost, aby si uchazeči zvolili druhý jazyk, který je jiný než jejich první jazyk (zpravidla mateřský nebo rovnocenný jazyk), zaručuje, že uchazeče bude možné porovnat za rovných podmínek […]‘

12 V části [sporného oznámení o výběrovém řízení] nazvané ‚Jak výběrové řízení probíhá?‘ je v bodě 1 uvedeno, že testy typu ‚otázky s výběrem odpovědí‘ na počítači, a sice testy verbálního uvažování, numerického uvažování a abstraktního uvažování, které představují první fázi dotyčného výběrového řízení, jsou organizovány v jazyce, který si každý uchazeč zvolil jako první jazyk výběrového řízení.

13 Kromě toho podle bodu 3 uvedené části po ‚výběru na základě kvalifikačních předpokladů‘, který představuje druhou fázi výběrového řízení, jehož se týká [sporné oznámení o výběrovém řízení], budou uchazeči, kteří získali nejvyšší počet bodů, vyzváni k tomu, aby v jazyce, který si zvolili jako druhý jazyk výběrového řízení, absolvovali testy v hodnoticím centru, tj. poslední fázi výběrového řízení, která zahrnuje několik testů, jejichž cílem je zhodnotit různé kompetence uchazečů.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. srpna 2016 podala Italská republika žalobu znějící na zrušení sporného oznámení o výběrovém řízení. Španělské království vstoupilo do řízení jako vedlejší účastník na podporu Italské republiky.

21 Italská republika svou žalobou zpochybnila legalitu dvou aspektů jazykového režimu zavedeného sporným oznámením o výběrovém řízení, které omezily volbu druhého jazyka výběrového řízení a jazyka komunikace mezi uchazeči a EPSO na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

22 Na prvním místě zkoumal Tribunál společně třetí a sedmý žalobní důvod týkající se prvního aspektu tohoto jazykového režimu.

23 V tomto ohledu Tribunál v bodě 62 napadeného rozsudku uvedl, že omezení volby druhého jazyka výběrového řízení, jehož se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, na angličtinu, francouzštinu a němčinu (dále jen „omezení volby jazyka 2 výběrového řízení“ nebo „dotčené omezení“) představuje v podstatě rozdílné zacházení na základě jazyka, které je v zásadě zakázáno podle čl. 1d odst. 1 služebního řádu, přičemž doplnil, že takové rozdílné zacházení může být odůvodněno.

24 V bodech 63 až 199 napadeného rozsudku tedy přistoupil k přezkumu takového odůvodnění.

25 V bodech 80 až 100 napadeného rozsudku v rámci tohoto přezkumu ověřil tři důvody uvedené ve sporném oznámení o výběrovém řízení k odůvodnění dotčeného omezení.

26 V bodě 88 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že ani rozpočtová a provozní omezení, ani specifičnost zkoušek v hodnoticím centru neumožňují odůvodnit zjištěné rozdílné zacházení.

27 V této souvislosti Tribunál v bodě 91 napadeného rozsudku konstatoval, že i když by potřeba, aby byly nově přijaté osoby schopny ihned podávat pracovní výkony, mohla případně odůvodnit omezení na předmětné tři jazyky, rozpočtová a provozní omezení, ani povaha výběrového řízení nejsou důvody umožňujícími takové omezení.

28 Pokud jde o první z těchto tří důvodů, Tribunál v bodech 93 a 94 napadeného rozsudku uvedl, že úvahy uvedené v úvodní části a v bodě 1 písm. i) přílohy II sporného oznámení o výběrovém řízení sice svědčí o existenci zájmu služby na tom, aby nově přijaté osoby mohly podávat pracovní výkony a efektivně komunikovat ihned po nástupu do služebního poměru, nestačí však samy o sobě k prokázání toho, že dotčená pracovní místa, a sice místa administrátorů v oblasti auditu v orgánech dotčených sporným oznámením, konkrétně vyžadují dostatečnou znalost angličtiny, francouzštiny či němčiny, s vyloučením jiných úředních jazyků Unie.

29 V bodech 95 až 98 napadeného rozsudku měl Tribunál dále za to, že tento závěr není zpochybněn popisem služebních povinností, které budou přijatí úspěšní uchazeči vykonávat, jak jsou uvedeny ve sporném oznámení, jelikož na základě jen tohoto popisu podle všeho není možné prokázat, že by tři jazyky, na které byla omezena volba jazyka 2 dotčeného výběrového řízení, umožnily všem přijatým úspěšným kandidátům, aby byli schopni ihned podávat pracovní výkon. Tribunál konstatoval, že žádná informace obsažená v tomto oznámení o výběrovém řízení neumožňuje prokázat skutečné užívání těchto tří jazyků při plnění úkolů uvedených v příloze I tohoto oznámení nebo při přípravě prezentací, průběhu jednání a psaní zpráv, na které je odkazováno v úvodní části jeho přílohy II. Stejně tak z uvedeného oznámení ani ze skutečností uvedených ve

spise v projednávané věci nijak nevyplývá, že by ony tři výše uvedené jazyky byly skutečně používány ve zprávách administrátorů pověřených auditorskými úkoly s kontrolovanými subjekty nebo auditovanými útvary, jakož i s příslušnými orgány.

30 Tribunál proto v bodě 100 napadeného rozsudku vyvodil, že důvod týkající se potřeby, aby byli noví zaměstnanci ihned schopni podávat pracovní výkony, nemůže s ohledem na svou vágní a obecnou formulaci ve sporném oznámení o výběrovém řízení a na neexistenci jakýchkoliv konkrétních informací, které by jej podporovaly, odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení.

31 Za těchto podmínek Tribunál následně ověřil, zda skutečnosti předložené Komisí na podporu tohoto důvodu mohou prokázat, že s ohledem na funkční zvláštnosti obsazovaných pracovních míst bylo dotčené omezení objektivně a rozumně odůvodněno potřebou mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkony.

32 Pro účely tohoto ověření Tribunál zaprvé v bodech 106 až 149 napadeného rozsudku zkoumal skutečnosti týkající se interní praxe Komise v jazykové oblasti, a sice:

– sdělení předsedy Komise SEC(2000) 2071/6 ze dne 29. listopadu 2000 o zjednodušení rozhodovacího procesu a zápis z tisíce pěti sto druhé schůze Komise ze dne 29. listopadu 2000, vyhotovený dne 6. prosince 2000 [PV(2002) 1502], kterým sbor komisařů schvaluje toto sdělení;

– jednací řád Komise (Úř. věst. 2000, L 308, s. 26), ve znění rozhodnutí 2010/138/EU, Euratom, Komise ze dne 24. února 2010 (Úř. věst. 2010, L 55, s. 60) (dále jen „jednací řád“), a prováděcí pravidla k tomuto jednacímu řádu [C(2010) 1200 final];

– výňatek z Průvodce provozními postupy Komise, nadepsaný „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“ a některé dokumenty s ním související a

– přílohu sdělení Komise SEC(2006) 1489 final ze dne 20. prosince 2006 o překladech v Komisi, nazvanou „Pravidla pro překlady po roce 2006“ (dále jen „pravidla pro překlady po roce 2006“).

33 Pokud jde konkrétně o sdělení SEC(2000) 2071/6, Tribunál jej přezkoumal v bodech 112 až 117 napadeného rozsudku, přičemž v bodě 113 tohoto rozsudku konstatoval, že „předmětem [tohoto] sdělení […] je v podstatě hodnocení jednotlivých druhů postupů přijímání rozhodnutí sborem členů Komise, tak jak byly stanoveny v jednacím řádu ve znění platném v době, kdy bylo uvedené sdělení vydáno, a v návrhu na jeho zjednodušení. Právě v tomto kontextu a s odkazem na konkrétní druh řízení, a sice písemné řízení, bod 2.2 uvedeného sdělení uvádí, že ‚dokumenty musí být distribuovány ve třech pracovních jazycích Komise‘, aniž je přitom jmenuje. Tento pouhý odkaz, i když obsahuje slovní spojení ‚pracovní jazyky‘, nestačí přitom k prokázání toho, že angličtina, francouzština a němčina jsou jazyky skutečně používanými všemi útvary Komise v jejich každodenní práci“. V bodech 114 až 116 uvedeného rozsudku Tribunál konstatoval, že význam tohoto odkazu je relativizován dalšími částmi sdělení SEC(2000) 2071/6, a v bodě 117 téhož rozsudku dospěl k závěru, že toto sdělení „neumožňuje vyvodit užitečné závěry o skutečném používání angličtiny, francouzštiny a němčiny v každodenní práci útvarů Komise, ani *a fortiori* při plnění služebních povinností uvedených ve [sporném oznámení o výběrovém řízení]“.

34 V bodě 118 napadeného rozsudku Tribunál dodal, že toto konstatování nemůže být zpochybněno jinými dokumenty, v jejichž světle Komise navrhuje analyzovat sdělení SEC(2000) 2071/6, a sice jejím jednacím řádem, prováděcími pravidly k tomuto řádu a dokumentem nazvaným „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“, přičemž tyto tři texty postupně přezkoumal v bodech 119 až 121 uvedeného rozsudku.

35 V bodě 132 napadeného rozsudku Tribunál v tomto ohledu uvedl, že dokumenty uvedené v bodě 34 tohoto rozsudku posuzovány jako celek nemohou být považovány za vnitřním předpisem stanovená prováděcí pravidla k obecnému jazykovému režimu zavedenému nařízením č. 1/58 ve smyslu jeho článku 6. Jak uvedla i Komise, tyto dokumenty pouze „odrážejí dlouhodobě ustálenou administrativní praxi tohoto orgánu, která spočívá v používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako jazyků, v nichž musí být dokumenty k dispozici, aby mohly být předloženy ke schválení sboru komisařů“. Kromě toho Tribunál poté, co v bodech 133 a 134 napadeného rozsudku mimo jiné konstatoval, že konkrétně dokument nazvaný „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“, výňatek z Průvodce provozními postupy, nelze považovat za rozhodnutí jejího předsedy určit jazyky, v kterých mají být dokumenty předkládány sboru komisařů, v bodě 135 uvedeného rozsudku poznamenal, že Komise uznala, že neexistuje interní rozhodnutí stanovující pracovní jazyky v rámci tohoto orgánu.

36 Po těchto „úvodních upřesněních“ Tribunál následně v bodě 136 napadeného rozsudku konstatoval, že jelikož jejich jediným cílem je vymezit jazyky nezbytné pro průběh různých rozhodovacích postupů Komise, soubor dokumentů, které Komise předložila, nemůže odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení.

37 V bodě 137 napadeného rozsudku Tribunál v tomto ohledu upřesnil, že z těchto dokumentů nevyplývá, že existuje nezbytná spojitost mezi rozhodovacími postupy Komise, zejména těmi, které probíhají v rámci sboru komisařů, a služebními povinnostmi, které budou moci úspěšní kandidáti sporného výběrového řízení vykonávat. I za předpokladu, že by členové daného orgánu používali v rámci svých jednání výlučně určitý jazyk či určité jazyky, bez dalšího vysvětlení totiž nelze vycházet z domněnky, že nově přijatý úředník, který neovládá žádný z těchto jazyků, nebude schopen v rámci dotyčného orgánu okamžitě podávat užitečné pracovní výkony.

38 Kromě toho Tribunál v bodě 138 napadeného rozsudku uvedl, že z dokumentů předložených Komisí rovněž nevyplývá, že její útvary při každodenní práci skutečně používají všechny tři jazyky kvalifikované jako „procedurální jazyky“. Ze sdělení SEC(2000) 2071/6 navíc vyplývá, že tím, kdo vypracovává verze dokumentu v „procedurálních“ jazycích nezbytné k jejich předložení sboru členů Komise, není útvar věcně odpovědný za vyhotovení dokumentu, nýbrž generální ředitelství pro překlady. V bodě 139 uvedeného rozsudku dodal, že vzhledem k tomu, že žádný úředník není povinen mít uspokojivou znalost všech tří jazyků požadovaných sporným oznámením o výběrovém řízení, je stejně tak obtížně představitelné, že by vypracování návrhu aktu v jazykových verzích požadovaných pro jeho předání tomuto sboru bylo současně rozděleno mezi odpovídající počet úředníků útvaru odpovědného za vyhotovení tohoto návrhu. Tribunál kromě toho poté, co v bodech 140 až 143 uvedeného rozsudku odmítl argumenty Komise vycházející ze sdělení SEC(2006) 1489 final, v bodech 144 až 148 tohoto rozsudku uvedl, že dokumenty předložené tímto orgánem rozhodně neuvádějí výlučné užívání tří „procedurálních“ jazyků v postupech, kterých se týkají.

39 S ohledem na tuto analýzu Soudní dvůr v bodě 149 napadeného rozsudku rozhodl, že předmětné dokumenty neumožňují prokázat, že dotčené omezení může uspokojit skutečné potřeby služby, a tudíž prokázat, že s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se toto oznámení týká, existuje zájem služby na tom, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon.

40 Zadruhé Tribunál v bodech 150 až 165 napadeného rozsudku analyzoval skutečnosti týkající se jazyků, které používají zaměstnanci Komise pověření pracovními úkoly v oblasti auditu.

41 V bodech 152 až 163 napadeného rozsudku Tribunál zkoumal přílohu nazvanou „[D]ati sulla diffusione dell'inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell'audit al 30.09.2016 (Údaje o používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako dorozumívacích jazyků zaměstnanci Komise činnými v oblasti auditu k 30. září 2016)“, přičemž v bodě 157 uvedeného rozsudku konstatoval, že tyto údaje neumožňují samy o sobě ani ve spojení s dokumenty zkoumanými v bodech 106 až 149 uvedeného rozsudku určit, který jazyk či jazyky jsou dorozumívacím jazykem či jazyky skutečně používanými příslušnými útvary při každodenní práci, či dokonce jazyk nebo jazyky, které jsou nezbytné k plnění úkolů v oblasti auditu. Tribunál tudíž konstatoval, že tyto údaje neumožňují určit jazyk nebo jazyky, jejichž uspokojivá znalost by z úspěšných kandidátů výběrového řízení dotčeného sporným oznámením o výběrovém řízení činila administrátory schopné ihned podávat pracovní výkony. V bodě 158 téhož rozsudku dodal, že ze stejných důvodů nemohou být doplňující skutečnosti, které uvedla Komise ohledně jazykových znalostí jejích zaměstnanců, kteří pracují v oblasti auditu a jsou zařazeni do funkční skupiny AST a do kategorie smluvních zaměstnanců, relevantní pro řešení jím projednávaného sporu.

42 Tribunál kromě toho poté, co v bodě 159 napadeného rozsudku připomněl svou judikaturu, podle níž omezení volby druhého jazyka uchazečů výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků nelze považovat za objektivně odůvodněné a přiměřené, pokud jsou mezi těmito jazyky kromě jazyka, jehož znalost je žádoucí, ba dokonce nezbytná, uvedeny další jazyky, které potenciálním úspěšným uchazečům výběrového řízení neposkytují žádnou zvláštní výhodu oproti jinému úřednímu jazyku, v bodě 160 uvedeného rozsudku konstatoval, že i kdyby bylo třeba mít za to, že jazykové znalosti aktivních zaměstnanců mohou naznačovat, že k tomu, aby mohla být nově přijatá osoba schopna ihned podávat pracovní výkony v rámci interní komunikace, musí ovládat jazyk, jehož používání je mezi těmito zaměstnanci obzvláště hojně rozšířeno, nemohou předmětné údaje odůvodnit omezení možnosti volby jazyka 2 ve sporném oznámení o výběrovém řízení.

43 V tomto ohledu Tribunál v bodě 161 napadeného rozsudku uvedl, že z analýzy údajů týkajících se jazyků uváděných jako „jazyk 1“ a „jazyk 2“ totiž vyplývá, že za znalost poskytující výhodu potenciálním úspěšným uchazečům dotčeného výběrového řízení by mohla být považována pouze uspokojivá znalost angličtiny. Tyto údaje naproti tomu neumožňují vysvětlit, proč by uchazeč, který má například důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost němčiny, mohl být schopen ihned podávat pracovní výkony, pokud jde o interní komunikaci, zatímco uchazeč, který má důkladnou znalost italštiny a uspokojivou znalost nizozemštiny, by je podávat nemohl. Pokud jde dále o údaje týkající se „jazyka 3“, Tribunál v bodě 162 uvedeného rozsudku upřesnil, že i když jejich obsah toto posouzení nijak nemění, nelze je v žádném případě zohlednit, jelikož z přílohy předložené Komisí nevyplývá, že zaměstnanci, o nichž hovoří, již prokázali schopnost pracovat ve třetím jazyce.

44 V bodě 163 napadeného rozsudku Tribunál tedy konstatoval, že údaje týkající se jazykových znalostí zaměstnanců Komise činných v oblasti auditu neumožňují odůvodnit dotčené omezení s ohledem na cíl mít k dispozici úspěšné uchazeče, kteří jsou schopni ihned podávat pracovní výkony.

45 Pokud jde dále o Komisí předložený dokument, který obsahuje údaje získané od jejího útvaru interního auditu, z něhož podle Komise vyplývá, že konzultace uvedeného útvaru s ostatními útvary probíhají jenom v angličtině a francouzštině, přičemž závěrečné zprávy o auditu jsou přijímány pouze v anglickém jazyce, konstatoval Tribunál v bodech 164 a 165 napadeného rozsudku, že tento dokument není relevantní, jelikož neobsahuje žádnou skutečnost, která by mohla prokázat používání němčiny jako pracovního jazyka nebo dorozumívacího jazyka v rámci dotčených útvarů.

46 Zatřetí Soudní dvůr v bodech 166 až 187 napadeného rozsudku zkoumal skutečnosti týkající se fungování Účetního dvora. Pokud jde nejprve o rozhodnutí Účetního dvora 22-2004 ze dne 25. května 2004 o pravidlech pro překlad dokumentů pro zasedání jeho členů, auditních skupin a administrativního výboru (dále jen „rozhodnutí 22-2004“), v bodě 172 uvedeného rozsudku Tribunál konstatoval, že toto rozhodnutí nemůže být v projednávané věci relevantní, jelikož neobsahuje žádný poznatek týkající se používání němčiny jako pracovního jazyka nebo dorozumívacího jazyka v útvarech Účetního dvora.

47 Následně Tribunál v bodech 175 až 179 napadeného rozsudku zkoumal sdělení předsedy Účetního dvora ze dne 11. listopadu 1983 a jeho přílohy, tj. zápis z užšího zasedání ze dne 12. října 1982 a sdělení tohoto předsedy z téhož dne, o režimu tlumočení a faktické organizaci zasedání Účetního dvora (dále společně jen „sdělení ze dne 11. listopadu 1983“), přičemž v bodě 177 uvedeného rozsudku zejména konstatoval, že tyto dokumenty neumožňují určit, jaký je pracovní jazyk či jazyky nebo dorozumívací jazyk či jazyky používané v útvarech, do nichž by byli přijati úspěšní kandidáti výběrového řízení, jehož se týká sporné oznámení o výběrovém řízení.

48 Nakonec Tribunál v bodech 181 až 187 napadeného rozsudku zkoumal Komisí předloženou tabulku nadepsanou „LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016 (Jazyky, kterými hovoří zaměstnanci Účetního dvora v činné službě k 30. září 2016)“, přičemž v bodě 185 uvedeného rozsudku uvedl, že ani tento dokument neumožňuje určit jazyk nebo jazyky, jejichž uspokojivá znalost by z úspěšných kandidátů výběrového řízení, jehož se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, činila osoby schopné ihned podávat pracovní výkon, jelikož stejně jako v případě údajů předložených Komisí, pokud jde o její vlastní zaměstnance, tento dokument pouze zaznamenává jazykové znalosti různých kategorií úředníků Účetního dvora.

49 Za těchto podmínek dospěl Tribunál v bodech 187 a 188 napadeného rozsudku k závěru, že stejně jako informace uvedené Komisí, pokud jde o její interní praxi v jazykové oblasti, ani informace týkající se jazyků používaných zaměstnanci Účetního dvora neumožňují prokázat, že dotčené omezení je odůvodněno cílem, aby přijatí administrátoři byli schopni ihned podávat pracovní výkon.

50 Začtvrté Tribunál v bodech 189 až 196 napadeného rozsudku zkoumal informace týkající se rozšířenosti angličtiny, francouzštiny a němčiny jakožto cizích jazyků, kterými se hovoří a které se studují v Evropě, přičemž v bodech 195 a 196 uvedeného rozsudku konstatoval, že tyto údaje nemohou samy o sobě ani společně s dalšími skutečnostmi uvedenými ve spisu odůvodnit dotčené

omezení, jelikož by nanejvýš mohly prokázat přiměřenost tohoto omezení, pokud by se potvrdilo, že toto omezení odpovídá potřebě mít k dispozici úspěšné uchazeče schopné ihned podávat pracovní výkon, což však Komise neprokázala.

51 Po přezkoumání všech skutečností předložených Komisí dospěl Tribunál v bodech 197 až 199 napadeného rozsudku k závěru, že toto přezkoumání neprokázalo, že omezení volby jazyka 2 je objektivně odůvodněné a přiměřené vytyčenému prvořadému cíli, kterým je přijetí administrátorů, kteří budou schopni ihned podávat pracovní výkon. Nestačí totiž obhajovat princip takového omezení poukazem na velký počet úředních jazyků Unie a na potřebu vybrat jako jazyky interní komunikace nebo „dorozumívací jazyky“ omezenější počet jazyků, či dokonce jediný jazyk. S ohledem na čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu je ještě třeba objektivně odůvodnit volbu jednoho či více konkrétních jazyků při současném vyloučení ostatních jazyků.

52 Tribunál tedy třetímu a sedmému žalobnímu důvodu vyhověl a zrušil sporné oznámení o výběrovém řízení v rozsahu, v němž omezuje volbu jazyka 2 výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

53 Na druhém místě zkoumal Tribunál šestý žalobní důvod týkající se druhého aspektu napadeného jazykového režimu a vycházející z porušení článku 18 SFEU, čl. 24 čtvrtého pododstavce SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článků 1 a 2 nařízení č. 1/58, jakož i čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu. V bodě 222 napadeného rozsudku Tribunál tomuto žalobnímu důvodu vyhověl a sporné oznámení o výběrovém řízení zrušil v rozsahu, v němž omezuje výběr jazyků pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

54 Tribunál tedy v bodě 223 napadeného rozsudku žalobě vyhověl a sporné oznámení o výběrovém řízení zrušil v plném rozsahu. Kromě toho v bodech 225 až 230 uvedeného rozsudku upřesnil, že z důvodů zmíněných v těchto bodech nemůže mít toto zrušení dopad na přijetí do zaměstnání již uskutečněná na základě rezervních seznamů sestavených na základě dotčeného výběrového řízení.

Návrhová žádání účastníků řízení o kasačním opravném prostředku

55 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek;

– zamítl žalobu v prvním stupni jako neopodstatněnou, pokud to soudní řízení dovoluje;

– uložil Italské republice náhradu nákladů v tomto řízení a v řízení v prvním stupni a

– rozhodl, že Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

56 Italská republika a Španělské království navrhují, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

57 Komise předkládá na podporu kasačního opravného prostředku tři důvody.

58 První a druhý důvod se týkají legality omezení volby jazyka 2 výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, zatímco třetí důvod se týká legality omezení jazyků, které lze používat při komunikaci mezi uchazeči dotčenými sporným oznámením o výběrovém řízení a úřadem EPSO.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

59 První důvod kasačního opravného prostředku, který se dělí na tři části, vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 1d odst. 6 služebního řádu a při vymezení povinnosti uvést odůvodnění, kterou má Komise, jakož i z porušení této povinnosti příslušející Tribunálu.

K první části, vycházející z nesprávného právního posouzení, pokud jde o cíl mít k dispozici uchazeče, kteří jsou schopni ihned podávat pracovní výkon, a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, kterou má Tribunál

– *Argumentace účastníků řízení*

60 Komise poukazuje na to, že Tribunál při přezkumu skutečností týkajících se interní praxe Komise v jazykové oblasti a jazyků používaných zaměstnanci tohoto orgánu pověřenými úkoly v oblasti auditu použil bez jakéhokoliv odůvodnění k posouzení, zda tyto skutečnosti prokazují odůvodněnost dotčeného omezení, protiprávní kritéria, a sice v bodě 137 napadeného rozsudku schopnost nově přijatého úředníka okamžitě vykonávat „užitečnou práci“ v rámci orgánu, který jej přijímá, a v bodech 159 až 161 uvedeného rozsudku neexistenci „zvláštní výhody“, kterou některé jazyky, na něž je omezena volba, takovému úředníkovi přiznávají. Skutečnost, že vychází z těchto kritérií, přitom znamená popření zájmu služby na tom, aby noví zaměstnanci byli schopni ihned podávat pracovní výkon.

61 Pokud jde konkrétně o kritérium uvedené v bodě 137 napadeného rozsudku, Komise zaprvé tvrdí, že vzhledem k tomu, že zájem služby vyžaduje přijetí uchazečů, kteří jsou ihned schopni podávat pracovní výkon, okolnost, že tito uchazeči jsou nicméně schopni vykonávat „užitečnou práci“, není relevantní.

62 Požadavek, aby nově přijatí zaměstnanci byli schopni ihned podávat pracovní výkon, totiž má zajistit kontinuitu se zaměstnanci působícími v útvaru přidělení a jde nad rámec prosté schopnosti vykonávat ihned užitečnou práci.

63 Zadruhé Komise uvádí, že Tribunál nevymezil, co zahrnuje tento pojem „užitečná práce“, ani nepodložil závěr, že takovou práci je možné vykonávat, v rozporu s povinností uvést odůvodnění.

64 Zatřetí je „nemožné“, aby nově přijatý uchazeč, který neovládá jeden ze tří jazyků volitelných podle podmínek sporného oznámení o výběrovém řízení jako jazyk 2, mohl vykonávat užitečnou práci v rámci orgánu, jehož řídící politický orgán, a sice sbor komisařů, přijímá interní rozhodnutí pouze v jednom z těchto tří jazyků. V tomto ohledu Komise v podstatě tvrdí, že odkaz Tribunálu na body 121 a 122 rozsudku ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise (T-353/14

a T-17/15, EU:T:2016:495), je nesprávný, jelikož Výbor stálých zástupců (Coreper), na který se odkazuje v těchto bodech, je instituce odlišná od ostatních orgánů, specificky upravená v čl. 16 odst. 7 SEU. Projednávaná věc se přitom týká členů jednoho a téhož orgánu, zahrnujícího jak sbor komisařů, tak jednotlivé útvary tohoto orgánu. Ostatně specifičnost služebních povinností, které mají být plněny v útvarech přidělení, nemá vliv na skutečnost, že v konečném důsledku jsou tím, kdo předkládá každý návrh aktu sboru komisařů, tyto útvary.

65 Začtvrté Tribunál překročil meze svého soudního přezkumu, když konstatoval, že Komise měla uvést podrobnější vysvětlení k odůvodnění dotčeného omezení, a nadto takový závěr neodůvodnil.

66 Italská republika a Španělské království tuto argumentaci zpochybňují.

– *Závěry Soudního dvora*

67 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí unijní orgány disponovat širokou posuzovací pravomocí při organizaci své vnitřní struktury, zejména při určování kritérií způsobilosti vyžadovaných pro místa, která mají být obsazena, a stanovení podmínek a způsobů organizace výběrového řízení v závislosti na těchto kritériích a v zájmu služby. K organizování svých služeb užitečným a racionálním způsobem je třeba, aby orgány, stejně jako úřad EPSO, vykonává-li pravomoci svěřené mu uvedenými orgány, mohly určit v souladu s jejich potřebami schopnosti, které je třeba vyžadovat od uchazečů účastnících se výběrových řízení (rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 88).

68 Orgány však musí při uplatňování služebního řádu zajistit dodržení jeho článku 1d, který zakazuje diskriminaci na základě jazyka. Ačkoli je pravda, že odstavec 6 uvedeného článku stanoví, že omezení tohoto zákazu jsou možná, je tomu tak za podmínky, že jsou tato omezení „odůvodněn[a] objektivními a přijatelnými důvody“ a jsou zaměřena na „dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky“ (rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 89).

69 Široká posuzovací pravomoc, kterou disponují unijní orgány při organizaci svých služeb, stejně jako úřad EPSO za podmínek uvedených v bodě 68 tohoto rozsudku, je imperativně omezena článkem 1d služebního řádu, takže rozdílné zacházení na základě jazyka, které vede k omezení jazykového režimu výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků, je přípustné pouze tehdy, je-li takové omezení objektivně odůvodněno a je-li přiměřené skutečným potřebám služby. Kromě toho jakákoliv podmínka týkající se specifických jazykových znalostí musí být založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, která uchazečům umožní pochopit důvod, proč musí tuto podmínku splnit, a unijním soudům umožní přezkoumat její legalitu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, body 90 až 93 a citovaná judikatura).

70 Je na orgánu, který omezil jazykový režim výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků Unie, aby prokázal že takové omezení vskutku sleduje skutečné potřeby související s pracovními činnostmi, které budou přijatí uchazeči vykonávat, je těmto potřebám přiměřené a je založeno na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, zatímco Tribunálu přísluší provést konkrétní přezkum, zda je toto omezení objektivně odůvodněné a přiměřené s ohledem na uvedené potřeby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, body 93 a 94).

71 V rámci tohoto přezkumu musí unijní soud nejen ověřit věcnou správnost dovolávaných důkazů, jejich spolehlivost a soudržnost, ale musí rovněž posoudit, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104).

72 První částí tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu v podstatě vytýká, že zkoumal odůvodnění omezení volby jazyka 2 výběrového řízení z hlediska cíle, který neodpovídá cíli uvedenému ve sporném oznámení o výběrovém řízení.

73 Je přitom nutné konstatovat, že tato výtka vychází z nesprávného výkladu bodů 137 a 159 až 161 napadeného rozsudku, jejichž obsah byl připomenut v bodech 37, 42 a 43 tohoto rozsudku.

74 Z těchto bodů napadeného rozsudku v jejich kontextu totiž vyplývá, že Tribunál zkoumal, zda skutečnosti předložené Komisí ohledně její interní praxe v jazykové oblasti a ohledně jazyků používaných zaměstnanci tohoto orgánu pověřenými úkoly v oblasti auditu mohou prokázat, že takové omezení je objektivně odůvodněné a přiměřené, právě s ohledem na „potřebu přijmout administrátory, kteří jsou schopni ihned podávat pracovní výkon“, uvedenou mimo jiné v bodě 1 písm. i) přílohy II sporného oznámení o výběrovém řízení jako odůvodnění tohoto omezení.

75 Pokud jde na prvním místě o bod 137 napadeného rozsudku, Tribunál, který konstatoval, že „bez dalšího vysvětlení […] nelze vycházet z domněnky, že nově přijatý úředník, který neovládá žádný z [jazyků volitelných jako jazyk 2], nebude schopen v rámci dotyčného orgánu okamžitě vykonávat užitečnou práci“, nijak nezpochybnil zájem služby mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon, nýbrž se naopak snažil určit, zda skutečnosti předložené Komisí ohledně její interní praxe v jazykové oblasti prokazují, že k uspokojení tohoto zájmu je nezbytné, s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, a na jazyky skutečně používané dotčenými útvary při každodenní práci, aby volba jazyka 2 tohoto výběrového řízení byla omezena na angličtinu, francouzštinu a němčinu (pokud jde o judikaturu Tribunálu citovanou v tomto bodě 137, viz rovněž rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 106).

76 Tribunál tímto postupem kromě toho neporušil povinnost uvést odůvodnění, ani nepřekročil meze soudního přezkumu.

77 V souladu s judikaturou připomenutou v bodech 70 a 71 tohoto rozsudku totiž Tribunál právem a bez překročení mezí přezkumu ověřil, zda bylo omezení volby jazyka 2 objektivně odůvodněné potřebou přijmout administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon a zda úroveň požadovaných jazykových znalostí byla přiměřená skutečným potřebám služby.

78 Pokud jde o argumentaci Komise týkající se jejích rozhodovacích postupů a o její výtku na adresu Tribunálu, že nesprávně odkázal na rozsudek ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), a dále že vycházel ze specifické povahy služebních povinností činností dotčených sporným oznámením o výběrovém řízení při odmítnutí odůvodnění vycházejícího z cíle mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon, je třeba předně uvést, že Tribunál přezkoumal všechny dokumenty předložené Komisí a po tomto přezkumu dospěl k závěru, že z nich nevyplývá nezbytná spojitost mezi rozhodovacími postupy Komise a činnostmi v oblasti auditu, které budou moci vykonávat úspěšní uchazeči sporného výběrového řízení. Komise přitom tento závěr nezpochybňuje, nýbrž omezuje se na tvrzení, že by bylo „nemožné“ používat jiný jazyk než tři dotčené jazyky.

79 Dále, třebaže bod 121 rozsudku ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), na který odkazuje bod 137 napadeného rozsudku, se týká argumentace Komise v souvislosti s jazyky používanými v rámci Coreperu, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 122 téhož rozsudku rovněž konstatoval, že pokud jde obecně o argumenty vycházející z použití jednoho nebo více jazyků jako „jazyků rozhodování" orgánu Unie, nelze mít bez dalšího vysvětlení za to, že nově přijatý úředník, který neovládá žádný z těchto jazyků, nemůže být ihned schopen vykonávat v předmětném orgánu užitečnou práci. Z toho vyplývá, že Komise každopádně nemůže tvrdit, že Tribunál nezohlednil vlastní judikaturu.

80 Pokud jde konečně o specifickou povahu služebních povinností, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, je třeba uvést, že Tribunál v bodě 137 napadeného rozsudku konstatoval, že odůvodnění vycházející z cíle mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon nebylo právně dostačujícím způsobem podloženo.

81 V tomto ohledu se Tribunál v souladu s tím, co bylo připomenuto v bodech 70 a 71 tohoto rozsudku, omezil na přezkum nezbytný k určení jazykových znalostí, které může Komise objektivně požadovat v zájmu služby, s ohledem na specifické služební povinnosti, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení.

82 Na druhém místě, pokud jde o výtky Komise směřující proti bodům 159 až 161 napadeného rozsudku, je třeba uvést, že podle judikatury připomenuté v bodě 70 tohoto rozsudku je věcí Komise, aby prokázala, že omezení volby jazyka 2 výběrového řízení vskutku sleduje skutečné potřeby související s pracovními činnostmi, které budou přijaté osoby vykonávat.

83 Právě to Tribunál ověřil v bodech 159 až 161 napadeného rozsudku, když konstatoval, že údaje předložené Komisí ohledně jazykových znalostí zaměstnanců tohoto orgánu pověřených úkoly v oblasti auditu vedou nanejvýš k závěru, že ačkoliv znalost anglického jazyka může poskytovat úspěšným kandidátům sporného výběrového řízení výhodu v interní komunikaci a umožnit jim podávat ihned pracovní výkon na úrovni této komunikace, takový závěr neplatí o znalosti německého a francouzského jazyka.

84 Tribunál proto mohl právem učinit závěr, že Komise neprokázala, že uspokojivá znalost jednoho z těchto dvou dalších jazyků poskytuje výhodu za účelem dosažení cíle mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon.

85 Vzhledem k tomu, že žádná z výtek není opodstatněná, musí být první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta.

Ke druhé části, vycházející z nesprávného právního posouzení při vymezení důkazního břemene a povinnosti uvést odůvodnění, kterou má Komise v rámci oznámení o výběrovém řízení

– *Argumentace účastníků řízení*

86 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vymezil příliš striktně jak povinnost uvést ve sporném oznámení o výběrovém řízení odůvodnění dotčeného omezení, tak důkazní břemeno v souvislosti s opodstatněností tohoto odůvodnění.

87 Zaprvé důkazní břemeno uložené Tribunálem Komisi za účelem prokázání existence uvedeného odůvodnění jde nad rámec míry přesnosti, kterou vyžaduje judikatura, v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, v poslední větě bodu 113, v první větě bodu 138 a v bodě 157 napadeného rozsudku, že Komise neprokázala, že tři jazyky volitelné jako jazyk 2 ve sporném oznámení o výběrovém řízení jsou skutečně třemi jazyky používanými každodenně „všemi útvary“ tohoto orgánu.

88 Zadruhé Tribunál podle Komise v bodě 144 napadeného rozsudku vyžaduje prokázání „výlučného užívání“ těchto tří jazyků v rozhodovacích postupech Komise, ačkoliv toto oznámení uvádělo, že unijní orgány používají uvedené jazyky nikoli výlučně, ale především. Tribunál měl ověřit, zda jsou tyto tři jazyky skutečně nejpoužívanějšími jazyky orgánu, a nikoli jedinými používanými jazyky. Tribunál se nadto dopustil stejného nesprávného posouzení v bodech 159 až 161 uvedeného rozsudku, když doplnil kritérium přezkumu, podle něhož je nutné posoudit, zda předmětné tři jazyky přiznávají uchazečům sporného výběrového řízení „zvláštní výhodu“.

89 Zatřetí na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál v poslední větě bodu 147 napadeného rozsudku, Komisi nepřísluší identifikovat ten ze tří jazyků, který lze použít, a relativní význam každého z těchto jazyků je irelevantní.

90 Začtvrté Komise vytýká Tribunálu, že v bodě 193 napadeného rozsudku odmítl veškeré statistické údaje, které předložila, z důvodu, že nelze předpokládat, že odrážejí správně jazykové znalosti potenciálních uchazečů v dotčeném výběrovém řízení.

91 Podle tohoto orgánu se úroveň dokazování požadovaná judikaturou Soudního dvora vztahuje k identifikaci úředních jazyků, jejichž znalost je v Unii nejrozšířenější. Omezení volby jazyka 2 výběrového řízení je tedy odůvodněno objektivními skutečnostmi souvisejícími s rozšířením jazyků, které umožňují učinit rozumný závěr, že tyto údaje odpovídají jazykovým znalostem, jež mají osoby, které se chtějí účastnit výběrových řízení Unie. Za těchto podmínek Komisi nepřísluší prokazovat, že taková souvislost je řádně doložena.

92 Kromě toho závěr uvedený v první větě bodu 197 napadeného rozsudku je v rozsahu, v němž spočívá na stejném nesprávném předpokladu, rovněž stižen nesprávným právním posouzením.

93 Konečně zapáté Komise poukazuje na to, že v bodě 139 napadeného rozsudku provedl Tribunál čistě hypotetické posouzení, když podstatně omezil působnost sdělení SEC(2000) 2071/6.

94 Italská republika a Španělské království tuto argumentaci zpochybňují.

– *Závěry Soudního dvora*

95 Na prvním místě je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 69 tohoto rozsudku, že jakákoliv podmínka týkající se specifických jazykových znalostí musí být založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, která uchazečům umožní pochopit důvod, proč musí tuto podmínku splnit, a unijním soudům umožní přezkoumat její legalitu.

96 Odůvodnění rozhodnutí orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie má mimořádný význam, jelikož dotčené osobě umožňuje rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí, a příslušnému soudu provést soudní přezkum, takže představuje jednu z podmínek účinnosti soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny základních práv (rozsudky ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 103 a citovaná judikatura).

97 Pokud jde o omezení volby jazyka 2 v oznámení o výběrovém řízení, Soudní dvůr rozhodl, že Tribunálu přísluší ověřit, zda toto oznámení, obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení nebo důkazy poskytnuté Komisí obsahují „konkrétní důvody“ umožňující objektivně prokázat zájem služby, který by mohl odůvodnit toto omezení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. března 2019, Komise v. Itálie, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 95).

98 Tribunál tedy v napadeném rozsudku právem přistoupil k tomuto ověření a v bodě 100 uvedeného rozsudku konstatoval, po přezkumu provedeném zejména v bodech 93 až 99 napadeného rozsudku, jejichž obsah byl popsán v bodech 28 a 29 tohoto rozsudku, že i kdyby byl důvod vycházející z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon, chápán ve světle popisu pracovní náplně uvedené ve sporném oznámení o výběrovém řízení, nemohl by vzhledem k tomu, jak vágně a obecně je tato náplň formulována, a vzhledem k tomu, že v uvedeném oznámení nejsou uvedeny konkrétní údaje, které by tuto potřebu mohly podpořit, odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu.

99 Kromě toho Komise v kasačním opravném prostředku zdůraznila, že nezpochybňuje body 86 až 100 napadeného rozsudku.

100 Na druhém místě, pokud jde o výtku Komise Tribunálu, že jí uložil nepřiměřené důkazní břemeno, z bodů 70 a 71 tohoto rozsudku vyplývá, že Komise měla v rámci projednávané věci prokázat, že omezení volby jazyka 2 výběrového řízení vskutku sleduje skutečné potřeby související s pracovními činnostmi, které budou přijatí uchazeči vykonávat, je těmto potřebám přiměřené a je založeno na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, a Tribunál měl provést konkrétní přezkum, zda je toto omezení objektivně odůvodněné a přiměřené s ohledem na uvedené potřeby, přičemž měl ověřit nejen věcnou správnost důkazů uplatněných Komisí, jejich spolehlivost a soudržnost, ale rovněž to, zda poskytují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování odůvodnění uvedeného omezení vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny.

101 Přitom právě to Tribunál učinil, když v bodech 106 až 199 napadeného rozsudku přezkoumal skutečnosti předložené Komisí na podporu důvodu vycházejícího z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon.

102 Zaprvé, pokud jde o výtky směřující proti poslední větě bodu 113, první větě bodu 138 a proti bodu 157 napadeného rozsudku, jejichž obsah byl popsán v bodech 33, 38 a 41 tohoto rozsudku, je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, Tribunál v nich nepožadoval, aby Komise k prokázání odůvodněnosti dotčeného omezení doložila, že angličtinu, francouzštinu a němčinu používají všechny útvary Komise v každodenní práci.

103 V bodě 113 napadeného rozsudku Tribunál pouze ověřil argument Komise, podle kterého sdělení SEC(2000) 2071/6, a zejména jeho bod 2.2, omezuje počet „pracovních jazyků“ tohoto orgánu na tři, přičemž konstatoval, že s ohledem zejména na kontext tohoto bodu, který se vztahuje k přijímání rozhodnutí sborem komisařů písemným postupem, nepostačuje samotný odkaz na „tři pracovní jazyky Komise“ v tomto bodě k prokázání opodstatněnosti tohoto argumentu.

104 Podle téže logiky Tribunál v bodech 136 až 138 napadeného rozsudku konstatoval, ve vztahu ke všem skutečnostem předloženým Komisí ohledně její interní praxe v jazykové oblasti, že v rozsahu, v němž je jejich jediným cílem vymezit jazyky nezbytné pro průběh různých rozhodovacích postupů Komise, a nevyplývá z nich, že existuje nezbytná spojitost mezi těmito postupy a služebními povinnostmi, které budou moci úspěšní kandidáti sporného výběrového

řízení plnit, ani to, že útvary Komise při každodenní práci skutečně používají všechny tři jazyky kvalifikované jako „procedurální jazyky“, nemohou tyto skutečnosti odůvodnit dotčené omezení z hlediska funkčních zvláštností pracovních míst, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení.

105 V bodě 157 napadeného rozsudku nadto uvedl, že údaje poskytnuté Komisí ohledně jazykových znalostí zaměstnanců tohoto orgánu pověřených úkoly v oblasti auditu neumožňují samy o sobě, ani ve spojení se skutečnostmi týkajícími se interní praxe Komise v jazykové oblasti, určit, který jazyk či jazyky jsou dorozumívacím jazykem či jazyky skutečně používanými jednotlivými útvary, ze kterých tyto údaje pocházejí, při každodenní práci, či dokonce jazyk nebo jazyky, které jsou nezbytné k plnění úkolů uvedených ve sporném oznámení o výběrovém řízení, a že tyto údaje tedy neumožňují určit jazyk či jazyky, jejichž uspokojivá znalost by z úspěšných kandidátů tohoto výběrového řízení činila administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon.

106 Z bodů 113, 138 a 157 napadeného rozsudku v jejich kontextu tedy vyplývá, že Tribunál jen ověřil, a to právem, zda skutečnosti předložené Komisí na podporu důvodu vycházejícího z potřeby, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon, mohou prokázat, že angličtina, francouzština a němčina jsou jazyky skutečně užívanými při výkonu každodenních činností zaměstnanci útvarů, k nimž mají být kandidáti výběrového řízení v zásadě zařazeni, takže uspokojivá znalost alespoň jednoho z těchto tří jazyků na straně uvedených kandidátů je jak nezbytná, tak dostačující, aby jim umožnila být schopni ihned podávat pracovní výkon.

107 Zadruhé tytéž úvahy platí pro druhou výtku směřující proti závěru Tribunálu uvedenému v bodě 144 napadeného rozsudku, podle něhož v každém případě a i nezávisle na existenci spojitosti mezi rozhodovacími postupy Komise a konkrétními služebními povinnostmi, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, důkazy předložené tímto orgánem ohledně jeho interní praxe v jazykové oblasti zdaleka neuvádějí výlučné užívání tří „procedurálních“ jazyků. V tomto bodě 144 totiž Tribunál pouze pro úplnost uvedl, že dotčené skutečnosti nemohou podpořit závěr, že tyto postupy jsou omezeny na tyto tři jazyky. Kromě toho možnost zaměstnanců útvaru, ke kterému mají být uchazeči výběrového řízení zařazeni, vykonávat pravidelné úkoly v jiných jazycích, než na které je omezena volba jazyka 2 výběrového řízení, může případně zpochybňovat nutnost, aby tito uchazeči ovládali jeden z těchto jazyků, aby byli schopni ihned podávat pracovní výkon.

108 Kromě toho výtka Komise, podle níž Tribunál v bodech 159 až 161 napadeného rozsudku vyžaduje, aby uspokojivá znalost jednoho z jazyků volitelných jako jazyk 2 sporného výběrového řízení poskytovala úspěšným uchazečům zvláštní výhodu, vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.

109 Tribunál totiž v bodě 161 napadeného rozsudku konstatoval, že údaje předložené Komisí ohledně jazykových znalostí zaměstnanců tohoto orgánu pověřených úkoly v oblasti auditu vedou nanejvýš k závěru, že ačkoliv znalost anglického jazyka může poskytovat úspěšným kandidátům sporného výběrového řízení výhodu v interní komunikaci a umožnit jim ihned podávat pracovní výkon na úrovni této komunikace, takový závěr neplatí o znalosti německého a francouzského jazyka.

110 Tribunál tudíž mohl správně učinit závěr, že se Komisi nepodařilo prokázat, že uspokojivá znalost německého nebo francouzského jazyka, na rozdíl od kombinace zahrnující jiný úřední jazyk Unie, je nezbytná za účelem zajištění dosažení cíle mít k dispozici administrátory ihned schopné podávat pracovní výkon.

111 Zatřetí z výše uvedených úvah vyplývá, že Tribunálu nelze vytýkat, že měl v poslední větě bodu 147 napadeného rozsudku za to, že sdělení generálního tajemníka Komise, která Komise předložila a která v souladu s dokumentem nazvaným „Jazykový režim v závislosti na postupu přijímání“ schvalují trvalé výjimky v určitých oblastech, když dovolují předložení návrhů aktů v jediném „procedurálním“ jazyce, neumožňují vyvodit užitečné závěry, jelikož neuvádějí, který z těchto jazyků lze konkrétně použít.

112 Začtvrté, pokud jde o výtku Komise namířenou proti bodům 193 a 197 napadeného rozsudku, je třeba konstatovat, že vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Předně na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, Tribunál v tomto bodě 193 rozhodně neodmítl jakkoliv zohlednit statistické údaje týkající se jazyků, jejichž studium bylo v roce 2012 nejrozšířenější na úrovni nižšího středoškolského vzdělávání, z důvodu, že Komise neprokázala, že tyto údaje správně odrážejí jazykové znalosti potenciálních uchazečů ve sporném výběrovém řízení, nýbrž pouze poznamenal, že důkazní síla těchto údajů je nižší z toho důvodu, že odkazují na všechny občany Unie, včetně osob, které nedosáhly zletilosti.

113 Dále Komise nezpochybňuje závěr Tribunálu v bodě 194 napadeného rozsudku, podle něhož jedinou věcí, kterou uvedené údaje mohou prokázat, je to, že počet potenciálních uchazečů, jejichž situace je ovlivněna dotčeným omezením, je nižší než v případě, že by byla tato volba omezena na jiné jazyky.

114 Konečně a především, jak v podstatě uvedl Tribunál v bodě 195 napadeného rozsudku, tyto údaje nemohou prokázat, že omezení jazyka 2 výběrového řízení je vhodné a nezbytné k dosažení cíle mít k dispozici úspěšné uchazeče schopné ihned podávat pracovní výkon. Vzhledem k tomu, že Tribunál dospěl, zejména v bodech 149 a 188 uvedeného rozsudku, k závěru, že Komise takový důkaz nepředložila, nemohly tedy statistické údaje týkající se nejvíce studovaných jazyků prokázat, že toto omezení bylo s ohledem na tento cíl objektivně odůvodněno.

115 Zapáté Komise tím, že zpochybňuje závěr v bodě 139 napadeného rozsudku, uvedený v bodě 38 tohoto rozsudku, který považuje za hypotetický, a poukazuje na to, že Tribunál výrazně omezil působnost sdělení SEC(2000) 2071/6, nenamítá nesprávné právní posouzení, nýbrž žádá od Soudního dvora, aby svým vlastním posouzením tohoto důkazu nahradil posouzení ze strany Tribunálu.

116 Z článku 256 odst. 1 SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie však vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky, a že jedině Tribunál je proto příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení skutkového stavu a důkazů nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (usnesení ze dne 27. ledna 2022, FT a další v. Komise, C-518/21 P, EU:C:2022:70, bod 12 a citovaná judikatura).

117 Ze všech těchto úvah vyplývá, že druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta.

Ke třetí části, vycházející z toho, že Tribunál požadoval předložení právně závazného aktu k odůvodnění omezení volby druhého jazyka ve sporném oznámení o výběrovém řízení

– *Argumentace účastníků řízení*

118 Komise tvrdí, že Tribunál v bodech 132 až 135 napadeného rozsudku zúžil rozsah důkazů, které předložila ohledně své interní praxe v jazykové oblasti na základě nesprávného kritéria pro posouzení, a sice existence závazného právního aktu definujícího pracovní jazyky dotčeného orgánu. Z článku 1d odst. 6 služebního řádu ani z judikatury Soudního dvora přitom nevyplývá, že omezení volby druhého jazyka výběrového řízení mohou odůvodnit pouze takové akty.

119 Mimoto jak sdělení generálního tajemníka Komise týkající se provádění sdělení SEC(2000) 2071/6, tak „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“ obsažený v Průvodci provozními postupy jsou „interními pravidly“ ve smyslu bodu 2 přílohy II sporného oznámení o výběrovém řízení, jelikož jsou pro orgán závazná.

120 Italská republika a Španělské království tuto argumentaci odmítají.

– *Závěry Soudního dvora*

121 Jak uvedl generální advokát v bodech 71 až 73 svého stanoviska, tato třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, podle níž Tribunál údajně zúžil rozsah důkazů týkajících se interní praxe Komise v jazykové oblasti tím, že měl za to, že pouze závazný právní akt je způsobilý odůvodnit takové jazykové omezení, jaké stanoví sporné oznámení o výběrovém řízení, vychází z nesprávného výkladu bodů 132 až 135 napadeného rozsudku, jejichž obsah byl připomenut v bodě 35 tohoto rozsudku.

122 Z těchto bodů, vykládaných ve spojení s body 136 až 149 napadeného rozsudku, popsanými v bodech 36 až 39 tohoto rozsudku, vyplývá, že Tribunál správně konstatoval, že tyto důkazy nelze pokládat za podrobnosti o obecném užívání jazyků ve smyslu článku 6 nařízení č. 1/58, jen jako úvodní upřesnění, a následně podrobně zkoumal, zda jsou uvedené důkazy způsobilé odůvodnit dotčené omezení s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení. Závěr Tribunálu, podle kterého tomu tak není, tedy souvisí nikoli s neexistencí interního rozhodnutí, kterým se stanoví pracovní jazyky v rámci Komise, na kterou Tribunál poukázal v bodě 135 napadeného rozsudku a kterou ostatně Komise nezpochybnila, ale se skutečností, že jediným účelem těchto důkazů je vymezit jazyky nezbytné pro průběh jednotlivých rozhodovacích postupů Komise.

123 Třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku tedy nemůže obstát.

124 Z těchto úvah vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

125 Druhý důvod kasačního opravného prostředku sestává ze sedmi částí, v nichž Komise tvrdí, že došlo ke zkreslení důkazů předložených Tribunálu a nesprávnému právnímu posouzení.

126 Úvodem je třeba připomenout, že ve stadiu kasačního opravného prostředku jsou přípustné výtky týkající se zjištění skutkového stavu a jeho posouzení v napadeném rozhodnutí, pokud je tvrzeno, že Tribunál učinil zjištění, jejichž věcná nesprávnost vyplývá z písemností ve spise, nebo že zkreslil důkazy, které mu byly předloženy (rozsudek ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, bod 35).

127 Namítá-li navrhovatel, že Tribunál zkreslil důkazy, musí na základě článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně uvést skutečnosti, které Tribunál zkreslil, a prokázat pochybení v rozboru, která podle něj vedla Tribunál k tomuto zkreslení. Krom toho zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 28. ledna 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 43).

128 Kromě toho, i když zkreslení důkazů může spočívat ve výkladu dokumentu v rozporu s jeho obsahem, musí zjevně vyplývat ze spisu předloženého Soudnímu dvoru a předpokládá, že Tribunál zjevně překročil meze přiměřeného posouzení důkazů. V tomto ohledu nestačí prokázat, že dokument může být vykládán jinak, než jak jej vyložil Tribunál (rozsudek ze dne 28. ledna 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe v. Komise, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 44).

129 S ohledem na tyto zásady je třeba zkoumat všech sedm částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

K první části, vycházející ze zkreslení sdělení SEC(2000) 2071/6 a jeho schválení sborem komisařů

– *Argumentace účastníků řízení*

130 Komise poukazuje na to, že v bodech 112 až 117 a 138 napadeného rozsudku zkreslil Tribunál smysl a působnost sdělení SEC(2000) 2071/6. Zaprvé Komise v souvislosti s bodem 113 zdůrazňuje, že toto sdělení ani zdaleka není pouhým vyhodnocením rozhodovacích postupů orgánu, nýbrž jasně omezuje počet pracovních jazyků Komise na tři, jak vyplývá z bodu 2.2 tohoto sdělení.

131 Zadruhé odkaz učiněný v tomto bodě 2.2 na okolnost, že dokument může být schválen v závazném jazyce, nevede na rozdíl od toho, k čemu dospěl Tribunál v bodě 115 napadeného rozsudku, k zániku povinnosti schválit jej rovněž v jednom ze tří pracovních jazyků.

132 Zatřetí zapojení překladatelské služby nemůže být přisuzován význam, který mu přiznal Tribunál v bodech 116 a 138 napadeného rozsudku. Toto zapojení má totiž pouze zajistit efektivnější nakládání se zdroji v jednotlivých útvarech a nemění nic na tom, že zejména útvar, který je autorem návrhu aktu, jenž má být předložen sboru komisařů, musí mít k dispozici úředníky ovládající tři pracovní jazyky, vzhledem k jeho aktivní účasti na rozhodovacím procesu a povinnosti dodržovat jazykový režim zmíněný v bodě 4 uvedeného sdělení.

133 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

134 Je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co uvádí Komise, Tribunál při přezkumu sdělení SEC(2000) 2071/6 provedeném v bodech 112 až 117 a 138 napadeného rozsudku, jejichž obsah byl popsán v bodech 33 a 38 tohoto rozsudku, toto sdělení nijak nezkreslil.

135 V tomto ohledu je třeba uvést, že z bodu 1.2 sdělení SEC(2000) 2071/6 vyplývá, že jeho cílem je identifikovat způsoby a prostředky umožňující zvýšit účinnost a transparentnost rozhodovacích postupů. Za tímto účelem toto sdělení v bodech 2 a 3 vyjmenovává platné postupy a v bodě 4 navrhuje způsoby jejich zjednodušení a v bodě 5 jiná opatření, která je třeba přijmout. Pokud jde zejména o bod 2.2 tohoto sdělení, ten mimo jiné uvádí, že v rámci písemného postupu „musí být dokumenty distribuovány ve třech pracovních jazycích Komise“, zatímco v rámci postupu na základě zmocnění je text rozhodnutí, které má být přijato, „předložen v jediném pracovním jazyce nebo v závazném jazyce nebo jazycích“.

136 Tribunál tedy sdělení SEC(2000) 2071/6 zjevně nezkreslil, když v bodě 113 napadeného rozsudku konstatoval, že jeho předmětem „je v podstatě hodnocení jednotlivých druhů postupů přijímání rozhodnutí sborem členů Komise, […] a návrh na jejich zjednodušení“ a že „[p]rávě v tomto kontextu a s odkazem na konkrétní druh řízení, a sice písemné řízení“, bod 2.2 sdělení, jehož příslušná část je ostatně věrně reprodukována, odkazuje na „pracovní jazyky“. Kromě toho Tribunál nijak nepřekročil meze přiměřeného posouzení tohoto bodu 2.2, když měl za to, že tento jediný odkaz nestačí k prokázání toho, že angličtina, francouzština a němčina jsou jazyky skutečně používané všemi útvary Komise při jejich každodenní práci.

137 Totéž platí, pokud jde o konstatování, které uvedl Tribunál v bodě 115 napadeného rozsudku, jež pouze věrně reprodukuje bod 2.2 sdělení SEC(2000) 2071/6, pokud jde o jazykový režim použitelný v rámci postupu na základě zmocnění, a o závěr, že tento režim relativizuje význam uvedeného odkazu, uvedený v bodě 114 rozsudku. Toto konstatování kromě toho není zpochybněno bodem 4 tohoto sdělení, na který Komise odkazuje, který mimo jiné vysvětluje, že navrhovaná opatření povedou rovněž ke zjednodušení jazykových požadavků při rozhodování, když uvádí, že je-li akt přijímán písemným postupem, „musí být návrh k dispozici alespoň v pracovních jazycích Komise“, zatímco v případě rozhodnutí přijímaných postupem na základě zmocnění nebo pověření se „vyžaduje text pouze v jazyce nebo jazycích strany či stran, kterým je rozhodnutí určeno“.

138 Kromě toho Tribunál nezkreslil ani bod 5.2 sdělení SEC(2000) 2071/6, nadepsaný „Zjednodušení jazykového režimu“, když v bodě 116 napadeného rozsudku uvedl, že tento bod „zdůrazňuje úlohu generálního ředitelství (GŘ) Komise pro překlady“, jelikož uvádí, že „jedním z hlavních důvodů prodlení při zahájení nebo dokončení písemných postupů a řízení na základě zmocnění je získání překladů, včetně textů opravených právníky-lingvisty“, což činí nezbytným včasné předání dotčených dokumentů [tomuto ředitelství], a když v bodě 114 uvedeného rozsudku konstatoval, že tento bod 5.2 také může relativizovat význam odkazu na „pracovní jazyky“ Komise.

139 Tribunál tak v bodě 117 napadeného rozsudku mohl konstatovat, aniž sdělení SEC(2000) 2071/6 zkreslil, že bod 2.2 tohoto sdělení neumožňuje vyvodit užitečné závěry o skutečném používání angličtiny, francouzštiny a němčiny v každodenní práci útvarů Komise ani *a fortiori* při plnění služebních povinností uvedených ve sporném oznámení o výběrovém řízení.

140 Stejně tak Tribunál nijak nezkreslil bod 5.2 uvedeného sdělení, když v bodě 138 napadeného rozsudku konstatoval, že z uvedeného bodu sdělení vyplývá, že tím, kdo vypracovává verze dokumentu v procedurálních jazycích nezbytné k jejich předložení sboru členů Komise, není útvar věcně odpovědný za vyhotovení dokumentu, nýbrž generální ředitelství pro překlady, a úkolem odpovědného útvaru je pouze ověření přeloženého textu.

141 Při neexistenci jakéhokoli zkreslení je přitom význam, který Tribunál přisoudil té či oné možnosti výslovně předvídané uvedeným sdělením, součástí posouzení důkazů, které ze své povahy nespadá do pravomoci Soudního dvora ve stadiu kasačního opravného prostředku.

142 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku tudíž nemůže obstát.

Ke druhé části, vycházející ze zkreslení jednacího řádu Komise, jakož i prováděcích pravidel k němu

– *Argumentace účastníků řízení*

143 Komise tvrdí, že Tribunál v bodech 119 až 126 napadeného rozsudku zkreslil vztah mezi jednacím řádem, prováděcími pravidly k tomuto jednacímu řádu, sdělením SEC(2000) 2071/6, jakož i dokumentem nazvaným „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“.

144 Tribunál totiž podle Komise vyložil prováděcí pravidla k jednacímu řádu selektivně, když opomněl zohlednit, že předseda tohoto orgánu může stanovit jazyky, ve kterých musí být dokumenty k dispozici, s ohledem na minimální potřeby členů sboru komisařů nebo potřeby související s přijetím aktu.

145 Předseda Komise přitom této možnosti využil tím, že přijal sdělení SEC(2000) 2071/6.

146 I když tedy toto sdělení necituje přesně tři pracovní jazyky, které mají používat členové sboru komisařů, potvrzuje interní praxi týkající se používání angličtiny, francouzštiny nebo němčiny v rozhodovacích postupech Komise.

147 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

148 Je třeba konstatovat, že Komise nezpochybňuje, že Tribunál před provedením analýzy obsahu dokumentu nazvaného „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“ připomněl v bodech 119 až 126 napadeného rozsudku zcela věrně relevantní ustanovení jednacího řádu a prováděcích pravidel k němu.

149 Tribunálu tedy vytýká, že se omezil na takové připomenutí, ačkoli měl mít za to, že tyto dokumenty potvrzují používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako pracovních jazyků.

150 Je však třeba konstatovat, že Komise nejen zpochybňuje posouzení uvedených dokumentů, aniž prokázala, v čem Tribunál tyto dokumenty zkreslil, ale její argumentace nadto vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku.

151 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se totiž Tribunál rozhodně neomezil na uvedení obsahu relevantních ustanovení těchto dokumentů. Naopak tato ustanovení plně posoudil společně s dalšími důkazy týkajícími se interní praxe Komise v jazykové oblasti, včetně sdělení SEC(2000) 2071/6, a konstatoval, v bodě 132 napadeného rozsudku, že tyto dokumenty posuzovány jako celek „pouze odrážejí dlouhodobě ustálenou administrativní praxi tohoto orgánu, která spočívá v používání angličtiny, francouzštiny a němčiny jako jazyků, v nichž musí být dokumenty k dispozici, aby mohly být předloženy ke schválení sboru komisařů“, a v bodech 137 a 138 uvedeného rozsudku, že z těchto dokumentů, ani z jiných informací obsažených ve spise nevyplývá, že „existuje nezbytná spojitost mezi rozhodovacími postupy Komise, zejména těmi, které probíhají v rámci sboru komisařů, a služebními povinnostmi, které budou moci úspěšní kandidáti sporného výběrového řízení vykonávat“, nebo že „útvary [Komise] při každodenní práci skutečně používají všechny tři [dotčené] jazyky“. Z tohoto důvodu Tribunál v bodě 149 uvedeného rozsudku dospěl k závěru, že tyto dokumenty neumožňují prokázat, že dotčené omezení může uspokojit skutečné potřeby služby, a tudíž prokázat, že s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, kterých se toto oznámení týká, existuje zájem služby na tom, aby nově přijaté osoby byly schopny ihned podávat pracovní výkon.

152 Komise tedy ve skutečnosti pouze uvádí, že dokumenty, kterých se dovolává, mohou být vykládány jinak, než jak je vyložil Tribunál, což nepředstavuje prokázání zkreslení těchto dokumentů, jak bylo připomenuto v bodě 128 tohoto rozsudku.

153 Z toho vyplývá, že druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku nemůže obstát.

Ke třetí části, vycházející ze zkreslení oddílu týkajícího se „Jazykového režimu v závislosti na přijímacích postupech“, obsaženého v Průvodci provozními postupy

– *Argumentace účastníků řízení*

154 Komise poukazuje na to, že Tribunál v bodech 145 až 149 napadeného rozsudku zkreslil smysl a působnost dokumentu nazvaného „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“.

155 Komise zejména tvrdí, že Tribunál při posouzení tohoto dokumentu zjevně opominul dva aspekty. Tribunál nezohlednil, že existence režimu výjimek spíše potvrzuje, než vyvrací pravidlo tří procesních jazyků, a že uvedený dokument jednoznačně potvrzuje, že útvary orgánu musí dodržovat jazykové požadavky stanovené tímto režimem.

156 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž by prokázala, že je Tribunál zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

157 Je nutné konstatovat, že Komise touto výtkou ve skutečnosti požaduje, aby Soudní dvůr nahradil svým posouzením dokumentu nazvaného „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“ posouzení ze strany Tribunálu, aniž prokázala, že Tribunál zjevně překročil meze přiměřeného posouzení tohoto dokumentu.

158 Tato argumentace tedy nepředstavuje prokázání zkreslení dokumentu nazvaného „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“, jak bylo připomenuto v bodě 128 tohoto rozsudku.

159 Za těchto podmínek je třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku nepřípustná.

Ke čtvrté části, vycházející z neexistence celkového posouzení sdělení SEC(2000) 2071/6, jednacího řádu a prováděcích pravidel k němu, jakož i oddílu týkajícího se „Jazykového režimu v závislosti na přijímacích postupech“

– *Argumentace účastníků řízení*

160 Komise tvrdí, že Tribunál tím, že v bodě 132 napadeného rozsudku označil sdělení SEC(2000) 2071/6, jednací řád a prováděcí pravidla k němu, jakož i dokument nazvaný „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“ za odraz administrativní praxe, nezohlednil, že tyto dokumenty stanoví závazná pravidla pro přijímání aktů Komisí.

161 Za těchto podmínek podle ní Tribunál v bodech 132 až 137 a 139 napadeného rozsudku tyto dokumenty zkreslil, když jim upřel povahu interních pravidel ve smyslu bodu 2 přílohy II sporného oznámení o výběrovém řízení, která mu přísluší zohlednit při posuzování legality odůvodnění uplatňovaného v souvislosti s objektivním a přiměřeným charakterem dotčeného omezení.

162 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

163 Úvodem je třeba připomenout, že v bodech 136 a 137 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že jediným cílem dokumentů zmíněných v bodech 107 a 108 uvedeného rozsudku je vymezit jazyky nezbytné pro průběh různých rozhodovacích postupů Komise, neumožňují však prokázat nezbytnou spojitost mezi těmito postupy a služebními povinnostmi, které budou moci úspěšní kandidáti sporného výběrového řízení vykonávat.

164 Komise má za to, že s ohledem na závaznost jazykového režimu v rámci tohoto orgánu Tribunál nemohl, aniž tyto dokumenty zkreslil, dospět k závěru o neexistenci takové spojitosti.

165 Z bodu 122 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že na rozdíl od toho, co se podle všeho domnívá Komise, nedospěl Tribunál k tomuto závěru z důvodu, že by jazykový režim použitelný na různé rozhodovací postupy nebyl v rámci tohoto orgánu závazný.

166 Komise dále neprokázala, že Tribunál tím, že dospěl k uvedenému závěru, zjevně překročil meze přiměřeného posouzení uvedených dokumentů, které na rozdíl od toho, co podle všeho tvrdí Komise, posoudil jak individuálně, tak jako celek.

167 Z těchto úvah vyplývá, že čtvrtá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku nemůže obstát.

K páté části, vycházející ze zkreslení sdělení SEC(2006) 1489 final

– *Argumentace účastníků řízení*

168 Komise má za to, že Tribunál v bodech 140 až 143 napadeného rozsudku zkreslil sdělení SEC(2006) 1489 final, a zejména jeho přílohu nazvanou „Pravidla pro překlady po roce 2006“.

169 Komise Tribunálu zejména vytýká, že když v bodě 141 tohoto rozsudku uvedl, že tato pravidla pro překlady odkazují na dokumenty vyhotovené v angličtině, francouzštině a němčině nikoli jako ve zdrojových, nýbrž cílových jazycích, opominul skutečnost, že tyto tři jazyky jsou jazyky pro překlad dokumentů pro interní použití a že nejvýznamnější část dokumentů určených k takovému použití musí být přeložena pouze do těchto jazyků. Útvary orgánu tedy musí pracovat na základě překladu dokumentu do jednoho z uvedených jazyků.

170 Okolnost, že některé dokumenty jsou překládány do všech úředních jazyků, je v tomto ohledu irelevantní, jelikož takový překlad se týká pouze dokumentů určených k externímu použití.

171 Mimoto posouzení argumentu týkajícího se „šedých“ překladů provedené v bodě 142 napadeného rozsudku představuje dodatečné zkreslení, jelikož Tribunál se soustředil na obsah velmi omezeného bodu dotčeného dokumentu a nezohlednil širší dosah vyplývající z jeho zbývající části.

172 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

173 V bodech 140 až 143 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že posouzení, které provedl ohledně sdělení SEC(2000) 2071/6, jednacího řádu a prováděcích pravidel k němu, jakož i dokumentu nazvaného „Jazykový režim v závislosti na přijímacích postupech“, nemůže být zpochybněno argumenty, které Komise vyvozuje ze sdělení SEC(2006) 1489 final, a zejména z jeho přílohy nazvané „Pravidla pro překlady po roce 2006“, totiž že z ní vyplývá, že v případě dokumentů k vnitřnímu použití je kromě případného závazného jazyka vyžadován pouze překlad do angličtiny, francouzštiny a němčiny, a že kromě toho útvary Komise musí vypracovávat překlady za využití jazykových znalostí svých zaměstnanců, známé jako „šedé“ překlady.

174 V tomto ohledu Tribunál v bodě 141 napadeného rozsudku uvedl, že obsah sdělení SEC(2006) 1489 final ve svém důsledku nevyvrací, nýbrž právě naopak potvrzuje posouzení uvedené v bodech 137 a 138 uvedeného rozsudku. „Pravidla pro překlady po roce 2006“, která jsou uvedena v příloze k tomuto sdělení, totiž uvádějí angličtinu, francouzštinu a němčinu pouze jako cílové jazyky, do kterých mají být přeloženy určité kategorie dokumentů, aniž jakkoliv definují zdrojový jazyk. Kromě toho je pro převážnou většinu kategorií dokumentů uvedených v této příloze stanoven překlad do všech úředních jazyků, přičemž překlad pouze do angličtiny, francouzštiny a němčiny je ve skutečnosti výjimkou.

175 V bodě 142 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že pokud jde o argument vycházející z provádění „šedých“ překladů, tento argument není podložen žádným poznatkem o přesném poměru tohoto druhu překladů ve vztahu k celkovému objemu překladů vypracovaných v Komisi. I když sdělení SEC(2006) 1489 final v bodě 2.2 uznává, že je „mimořádně obtížné tyto

překlady vyčíslit na základě nedostatku spolehlivých ukazatelů“, obsahuje nicméně v bodě 3.1 odhad pro rok 2007, podle kterého překlady vypracované generálním ředitelstvím pro překlady měly dosáhnout 1 700 000 stran, zatímco „šedé“ překlady měly dosáhnout 100 000 stran. Nicméně vzhledem k tomu, že posledně uvedené číslo odpovídá všem ostatním útvarům Komise kromě tohoto ředitelství, je více než zřejmé, že „šedé“ překlady představují pouze velmi omezené množství ve vztahu k objemu vyprodukovanému uvedeným ředitelstvím. Konečně a především, žádná skutečnost vyplývající ze spisu neumožňuje prokázat, že tři výše uvedené jazyky jsou jazyky, do kterých jsou tyto „šedé“ překlady vyhotovovány.

176 Je přitom nutno konstatovat, že Komise neprokázala, že posouzení sdělení SEC(2006) 1489 final a jeho přílohy nazvané „Pravidla pro překlady po roce 2006“, které Tribunál provedl v těchto bodech napadeného rozsudku, je zjevně nesprávné, nýbrž ve skutečnosti se omezila na tvrzení, že tyto dokumenty mohou být vykládány jinak, než jak je vyložil Tribunál.

177 Za těchto podmínek nemůže pátá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku obstát.

K šesté části, vycházející ze zkreslení údajů týkajících se jazyků, které používají zaměstnanci Komise plnící úkoly v oblasti auditu, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění

– *Argumentace účastníků řízení*

178 Komise má za to, že Tribunál vzhledem k nesprávnému vymezení kritérií pro posouzení důkazů, které zvolil v bodech 157 až 161 napadeného rozsudku – na tuto nesprávnost poukázala Komise v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku – zkreslil v bodech 157 až 163 uvedeného rozsudku údaje o jazycích, které používají zaměstnanci Komise plnící úkoly v oblasti auditu, když konstatoval, že tyto údaje nemohou prokázat, že znalost jednoho ze tří předmětných jazyků umožňuje uchazečům sporného výběrového řízení podávat ihned pracovní výkon. V tomto ohledu připomíná, že statistické údaje týkající se druhého a třetího jazyka, které ovládají administrátoři plnící úkoly v oblasti auditu, předložila za účelem popsání jazykového pracovního prostředí, ve kterém budou úspěšní uchazeči sporného výběrového řízení plnit služební povinnosti.

179 Tribunál tedy podle Komise nemohl upřít těmto údajům relevanci bez popření jejich povahy, neboť tyto údaje ukazují, že kombinace tří jazyků zvolených jako jazyk 2 ve sporném oznámení o výběrovém řízení umožňuje účinnou interakci mezi zaměstnanci, která zajišťuje, že úspěšní uchazeči jsou schopni ihned podávat pracovní výkon.

180 Kromě toho se Tribunál nemohl pro učinění závěru, že v jazykovém prostředí útvaru Komise dotčeného sporným oznámením o výběrovém řízení poskytuje výhodu pouze ovládání angličtiny, omezit na použití výlučně kvantitativního kritéria při analýze těchto údajů.

181 Na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál v bodě 162 napadeného rozsudku, jsou totiž údaje týkající se třetího jazyka ovládaného zaměstnanci dotčených útvarů relevantní pro poskytnutí co nejpřesnějšího obrazu tohoto jazykového prostředí.

182 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr potvrdil její hodnocení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál jakkoliv zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

183 Je třeba připomenout, že Tribunál v bodě 157 napadeného rozsudku konstatoval, že údaje předložené Komisí neumožňují určit, který jazyk či jazyky jsou dorozumívacím jazykem či jazyky skutečně používanými jednotlivými útvary, ze kterých tyto údaje pocházejí, při každodenní práci. Toto konstatování ostatně rozšířil v bodě 158 napadeného rozsudku na údaje týkající se jazykových znalostí zaměstnanců pracujících v oblasti auditu, jakož i zaměstnanců zařazených do funkční skupiny AST a do kategorie smluvních zaměstnanců.

184 Kromě toho Tribunál v bodech 159 až 161 napadeného rozsudku zdůraznil, že z údajů předložených Komisí vyplývá, že na rozdíl od znalosti angličtiny nepředstavuje znalost francouzštiny a němčiny zvláštní výhodu oproti znalosti jiných úředních jazyků Unie z hlediska potřeby mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon.

185 Jak vyplývá z bodů 82 až 84, 105 a 108 až 110 tohoto rozsudku, Tribunál mohl právem založit posouzení odůvodnění dotčeného omezení na takovém požadavku.

186 V souladu s body 108 a 109 tohoto rozsudku je třeba zejména zdůraznit, že Komise vykládá napadený rozsudek nesprávně, když Tribunálu vytýká, že v bodech 159 a 161 napadeného rozsudku vycházel z pojmu „výhoda“. Tribunál se totiž ani zdaleka neomezil na kvantitativní posouzení údajů předložených Komisí, ale správně uvedl, že znalost německého a francouzského jazyka není odůvodněna více než znalost jiného jazyka Unie.

187 Pokud jde dále o údaje uvedené v bodě 162 napadeného rozsudku týkající se znalostí deklarovaných administrátory pověřenými výkonem činností, kterých se týká sporné oznámení o výběrovém řízení, pokud jde o jejich třetí jazyk, je třeba uvést, že tyto údaje byly zmíněny „i když jejich obsah nijak nemění posouzení uvedené v bodě 161 [napadeného rozsudku]“.

188 Vzhledem k tomu, že důvod v bodě 162 napadeného rozsudku byl uveden jen pro úplnost, jsou výtky vycházející ze zkreslení těchto údajů, jakož i z rozporného odůvodnění směřující proti tomuto bodu irelevantní.

189 Z výše uvedených úvah vyplývá, že šestou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout.

K sedmé části, vycházející ze zkreslení rozhodnutí 22-2004, sdělení ze dne 11. listopadu 1983, jakož i údajů týkajících se jazykových znalostí zaměstnanců Účetního dvora

– *Argumentace účastníků řízení*

190 Komise zdůrazňuje, že rozhodnutí 22-2004 a sdělení ze dne 11. listopadu 1983 musí být za účelem posouzení potřeby, aby kandidáti sporného výběrového řízení měli uspokojivou znalost jednoho ze tří jazyků volitelných jako jazyk 2 podle sporného oznámení o výběrovém řízení, vykládána společně.

191 Tribunál přitom v důsledku toho, že se omezil na individuální výklad těchto dokumentů, nesprávně dovodil, že nejsou relevantní pro identifikaci dorozumívacích jazyků používaných na Účetním dvoře.

192 Podle Komise lze na základě statistických údajů týkajících se jazyků používaných zaměstnanci Účetního dvora konstatovat, že angličtina, francouzština a němčina jsou v rámci tohoto orgánu používány jako dorozumívací jazyky nejvíce. Tribunál tedy mohl dospět k závěru, že tyto údaje neumožňují odůvodnit dotčené omezení z hlediska cíle mít k dispozici administrátory schopné ihned podávat pracovní výkon pouze za cenu jejich zkreslení.

193 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost této části druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že Komise pouze žádá, aby Soudní dvůr potvrdil její hodnocení důkazů, které předložila Tribunálu, aniž prokázala, že je Tribunál jakkoliv zkreslil.

– *Závěry Soudního dvora*

194 Zaprvé je třeba uvést, že Tribunál v bodech 173, 174 a 177 napadeného rozsudku v podstatě konstatoval, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí 22-2004 a sdělení ze dne 11. listopadu 1983 se omezují na stanovení režimu překládání a tlumočení použitelného zejména pro zasedání Účetního dvora, neumožňují tyto dokumenty vyvodit užitečné závěry, pokud jde o pracovní jazyky nebo dorozumívací jazyky používané všemi útvary tohoto orgánu.

195 V bodě 173 napadeného rozsudku Tribunál připomněl předmět rozhodnutí 22-2004, jímž je, jak vyplývá z jeho názvu, stanovení „pravidel pro překlad dokumentů pro zasedání [Účetního] dvora, auditních skupin a administrativního výboru“.

196 Kromě toho Tribunál v bodě 177 napadeného rozsudku konstatoval, že sdělení ze dne 11. listopadu 1983 se týká režimu tlumočení na zasedáních členů Účetního dvora.

197 Komise přitom nezpochybňuje, že Tribunál správně identifikoval předmět rozhodnutí 22-2004 a sdělení ze dne 11. listopadu 1983; vytýká mu, že tyto dokumenty posoudil nesprávně, nicméně neprokázala, že došlo k jejich zkreslení.

198 Zadruhé je třeba uvést, že v bodech 178 a 179 napadeného rozsudku Tribunál zdůraznil, že předmět sdělení z 11. listopadu 1983 se zřetelně liší od předmětu rozhodnutí 22-2004, a tudíž argument Komise, kterým se v podstatě snaží prokázat, že v návaznosti na toto sdělení byla němčina přidána ke dvěma „pracovním/pivotním jazykům“, kterými jsou podle pozdějšího rozhodnutí 22-2004 angličtina a francouzština, nemůže obstát. Navíc i za předpokladu, že by uvedené sdělení odráželo praxi, která je stále aktuální, pokud jde o tlumočení na zasedáních členů Účetního dvora, nic to nemění na tom, jak vyplývá ze samotného znění předmětného sdělení, že taková faktická situace spočívá na společné dohodě těchto členů, jakož i na „dobré vůli“ každého z nich, tedy na skutečnostech, které se mohou kdykoli změnit.

199 Napadenému rozsudku tedy nelze vytýkat, že vychází z izolovaného výkladu rozhodnutí 22-2004. Komise nadto neprokázala, že Tribunál v bodě 179 napadeného rozsudku zjevně překročil meze přiměřeného posouzení tohoto rozhodnutí nebo sdělení ze dne 11. listopadu 1983.

200 Zatřetí a z důvodů uvedených v bodech 184 až 186 tohoto rozsudku, Tribunálu nelze vytýkat, že zkreslil údaje předložené Komisí ohledně jazykových znalostí zaměstnanců Účetního dvora, když v bodě 187 napadeného rozsudku konstatoval, že tyto údaje nemohou odůvodnit dotčené omezení z hlediska cíle mít k dispozici úspěšné uchazeče, kteří jsou ihned schopni podávat pracovní výkon.

201 Vzhledem k tomu, že sedmá část nemůže obstát, je tedy třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout v plném rozsahu.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

202 Komise uvádí, že vzhledem k tomu, že Tribunál vyhověl žalobě v prvním stupni na základě nesprávného právního posouzení odůvodnění dotčeného omezení, a v důsledku toho, že zkreslil důkazy, které Komise předložila, jsou důvody napadeného rozsudku týkající se druhého aspektu sporného oznámení o výběrovém řízení stiženy vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.

203 Italská republika a Španělské království namítají nepřípustnost tohoto důvodu, jelikož není odůvodněn samostatně, ale omezuje se na opakování argumentace vycházející z údajného nesprávného právního posouzení v souvislosti s dotčeným omezením.

Závěry Soudního dvora

204 Z posouzení prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že Komise neprokázala existenci tvrzených nesprávných právních posouzení a zkreslení důkazů.

205 Vzhledem k tomu, že třetí důvod kasačního opravného prostředku spočívá na stejných tvrzeních, je třeba jej zamítnout jako neopodstatněný.

206 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že vzhledem k tomu, že žádnému důvodu kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, musí být kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnut.

K nákladům řízení

207 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

208 Vzhledem k tomu, že Italská republika náhradu nákladů řízení požadovala a Komise neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

209 Článek 184 odst. 4 jednacího řádu stanoví, že pokud se vedlejší účastník řízení v prvním stupni, který sám nepodal kasační opravný prostředek, účastnil písemné nebo ústní části řízení před Soudním dvorem, Soudní dvůr může rozhodnout, že tento účastník řízení nese vlastní náklady řízení. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci Španělské království, které bylo vedlejším účastníkem řízení v prvním stupni, nepodalo kasační opravný prostředek, ale účastnilo se písemné a ústní části řízení před Soudním dvorem a požadovalo, aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení, je namístě rozhodnout, že ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Italskou republikou.

3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.